॥तैत्तिरीय संहिता॥

॥काण्डम् ७॥

॥प्रथमः प्रश्रः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां सप्तमकाण्डे प्रथमः प्रश्नः॥

प्रजनंनं ज्योतिर्ग्निर्वेवतानां ज्योतिर्विराद्धन्दंसां ज्योतिर्विराङ्घाचौँऽग्नौ सं तिष्ठते विराजम्भि सम्पंद्यते तस्मात्तज्ञ्योतिरुच्यते द्वौ स्तोमौँ प्रातःसवनं वहतो यथौँ प्राणश्चापानश्च द्वौ मार्ध्यदिन् सर्वनं यथा चक्षुंश्च श्रोत्रं च द्वौ तृतीयसवनं यथा वाक्षं प्रतिष्ठा च पुरुषसम्मितो वा एष यज्ञोऽस्थूरिः (१)

यं कार्मं कामयंते तमेतेनाभ्यंश्जते सर्व्ड् ह्यस्थूरिणाभ्यश्जते ऽग्निष्टोमेन वै प्रजापंतिः प्रजा अंसृजत् ता अंग्निष्टोमेनैव पर्यगृह्णात्तासां परिगृहीतानामश्वत्रोऽत्यंप्रवत् तस्यानुहाय् रेत् आदंत्त् तद्गंद्देभे न्यंमार्द्वस्माद्गंद्दभो द्विरेता अथो आहुर्वडंबायां न्यंमार्डिति तस्माद्वडंबा द्विरेता अथो आहुरोषंधीषु (२) न्यंमार्डिति तस्मादोषंध्योऽनंभ्यक्ता रेभन्त्यथों आहुः प्रजासु न्यंमार्डिति तस्माद्यमौ जायेते तस्मादश्वत्रो न प्र जायत् आत्तंरेता हि तस्माद्धर्हिष्यनंबक्कृप्तः सर्ववेदसे वां सहस्रे वावंक्कृप्तोऽति ह्यप्रंवत् य एवं विद्वानंग्निष्टोमेन् यजंते प्राजांताः प्रजा जनयंति परि प्रजांता गृह्णाति तस्मादाहुर्ज्येष्ठयज्ञ इतिं (३)

प्रजापंतिर्वाव ज्येष्टः स ह्येतेनाग्रेऽयंजत प्रजापंतिरकामयत् प्र जांयेयेति स मृंख्तस्त्रिवृतं निरंमिमीत् तम्ग्नि-र्देवतान्वंसृज्यत गायत्री छन्दो रथन्तरः सामं ब्राह्मणो मनुष्याणाम्जः पंशूनान्तस्मात्ते मुख्यां मुख्तो ह्यसृंज्यन्तोरंसो बाहुभ्यां पश्चदशं निरंमिमीत् तिमन्द्रों देवतान्वंसृज्यत त्रिष्टुप्छन्दों बृहत् (४)

सामं राज्ञन्यों मनुष्यांणामिवेः पशूनान्तस्मात्ते वीर्यावन्तो वीर्यां द्धासृंज्यन्त मध्यतः संप्तद्वशं निरंमिमीत् तं विश्वं देवा देवता अन्वंसृज्यन्त जगंती छन्दों वैरूपः साम् वैश्यों मनुष्यांणां गावेः पशूनान्तस्मात्त आद्यां अन्नधाना् द्धासृंज्यन्त तस्माद्भ्याः सोऽन्येभ्यो भूयिष्ठा हि देवता अन्वसृंज्यन्त पत्त एंकवि १ शं निरंमिमीत् तमंनुष्टुप्छन्दंः [5[]

अन्वंसृज्यत वैराज॰ सामं शूद्रो मंनुष्यांणामर्थः पशूनान्तस्मात्तौ भूंतसङ्कामिणावश्वंश्च शूद्रश्च तस्मांच्छूद्रो यज्ञेऽनंवक्रुप्तो न हि देवता अन्वसृंज्यत तस्मात्पादावुपं जीवतः पत्तो ह्यसृंज्येतां प्राणा वै त्रिवृदंर्धमासाः पंश्चद्रशः प्रजापंतिः सप्तद्शस्त्रयं इमे लोका असावांदित्य एंकवि॰श प्रतस्मिन्वा पृते श्रिता पृतस्मिन्प्रतिंष्ठिता य पृवं वेदैतस्मिन्नेव श्रंयत एतस्मिन्प्रतिं तिष्ठति॥ (६)

अर्स्थूरिरोषंधीषु ज्येष्ठयुज्ञ इति बृहदंनुष्टुप्छन्दः प्रतिष्ठिता नवं च॥————[१]

प्रातःसवने वै गांयत्रेण छन्दंसा त्रिवृते स्तोमांय ज्योतिर्दधंदेति त्रिवृतां ब्रह्मवर्चसेनं पश्चद्रशाय ज्योतिर्दधंदेति पश्चद्रशेनौजंसा वीर्येण सप्तद्रशाय ज्योतिर्दधंदेति सप्तद्रशेनं प्राजापत्येनं प्रजनंनेनैकविश्शाय ज्योतिर्दधंदेति स्तोमं एव तथ्स्तोमांय ज्योतिर्दधंदेत्यथो स्तोमं एव स्तोमंम्भि प्र णंयति यावन्तो वै स्तोमास्तावन्तः कामास्तावन्तो लोकास्तावन्ति ज्योतीर्इष्येतावत एव स्तोमांनेतावतः कामानेतावतो लोकानेतावन्ति ज्योतीश्ष्यवं रुन्द्रे॥ (७) तार्वन्तो लोकास्त्रयोदश च॥_____[२]

ब्रह्मवादिनों वदन्ति स त्वै यंजेत् योंऽग्निष्टोमन् यजंमानोऽथ सर्वस्तोमेन यजेतेति यस्यं त्रिवृतंमन्तर्यन्तिं प्राणाः स्तस्यान्तर्यन्ति प्राणेषु मेऽप्यंसदिति खलु वै यज्ञेन यजंमानो यजते यस्यं पश्चद्शमंन्त्यन्तिं वीर्यं तस्यान्तर्यन्ति वीर्यं मेऽप्यंसदिति खलु वै यज्ञेन यजंमानो यजते यस्यं सप्तदशमंन्तर्यन्तिं (८)

प्रजां तस्यान्तर्यन्ति प्रजायाम्मेऽप्यंस्दिति खलु वै यज्ञेन यजंमानो यजते यस्यैकिविश्शमंन्तर्यन्तिं प्रतिष्ठां तस्यान्तर्यन्ति प्रतिष्ठायाम्मेऽप्यंस्दिति खलु वै यज्ञेन् यजंमानो यजते यस्यं त्रिण्वमंन्तर्यन्त्यृत्श्श्च तस्यं नक्षत्रियां च विराजंमन्तर्यन्त्यृतुषु मेऽप्यंसन्नक्षत्रियांयां च विराजीतिं (९)

खलु वै यज्ञेन यजंमानो यजते यस्यं त्रयस्त्रिष्शमंन्त्यन्तिं देवतास्तस्यान्तर्यन्ति देवतांसु मेऽप्यंसदिति खलु वै यज्ञेन यजमानो यजते यो वै स्तोमानामव्मं पर्मतां गच्छंन्तं वेदं पर्मतांमेव गंच्छति त्रिवृद्धै स्तोमांनामवमस्त्रिवृत्पंर्मो य एवं वेदं परमतांमेव गंच्छति॥ (१०)

दं पर्मतांमेव गच्छति॥ (१०)

सप्तद्रशमन्तुर्यन्ति विराजीति चतुंश्चत्वारि १ शव॥————[३]

अङ्गिरसो वै स्त्रमांसत् ते सुंवर्गं लोकमांयन्तेषा रे ह्विष्मा रेश्च ह्विष्कृचांहीयेतान्तावंकामयेता र सुवर्गं लोकमिंयावेति तावेतं द्विरात्रमंपश्यतान्तमाहंरतान्तेनांयजेतान्त वै तौ सुंवर्गं लोकमेतां य एवं विद्वान्द्विरात्रेण यजंते सुवर्गमेव लोकमेति तावैताम्पूर्वेणाऽह्वाऽगंच्छतामुत्तंरेण (११)

अभिप्रवः पूर्वमहंभवित गित्रुरुत्तं ज्योतिष्टोमोऽग्निष्टोमः पूर्वमहंभवित तेज्रस्तेनावं रुन्द्धे सर्वस्तोमोऽतिरात्र उत्तंर्ष्ट्रं सर्वस्याप्ट्ये सर्वस्यावंरुद्धे गायत्रम्पूर्वेह्न्थ्सामं भवित तेजो व गायत्री गायत्री ब्रह्मवर्च्स तेजं एव ब्रह्मवर्च्समात्मन्धंते त्रेष्ट्रंभमृत्तंर् ओजो व वीर्यं त्रिष्टुगोजं एव वीर्यमात्मन्धंते रथन्त्रम्पूर्वे (१२)

अह्न्थ्सामं भवतीयं वै रंथन्त्रमस्यामेव प्रतिं तिष्ठति बृहदुत्तंरेऽसौ वै बृहद्मुष्यांमेव प्रतिं तिष्ठति तदांहुः क्वं जगती चानुष्टुप्चेतिं वैखान्सम्पूर्वेऽह्न्थ्सामं भवति तेन जगत्यै नैति षोड्श्युत्तरे तेनांनुष्टुभो-ऽथांहुर्यथ्मंमानेंऽ धमासे स्यातांमन्यत्रस्याह्रों वीर्यमनुं पद्येतत्यंमावास्यांयाम्पूर्वमहंभवत्युत्तरस्मिन्नुत्तरन्नानैवार्धमासयों नानांवीर्ये भवतो ह्विष्मंन्निधनम्पूर्वमहंभवति हविष्कृन्निधनमुत्तरं प्रतिष्ठित्यै॥ (१३)

उत्तरेण रथन्त्रस्पूर्वेऽन्वेकिश्शितिश्वा——[४] आपो वा इदमग्रे सलिलमांसीत्तस्मिन्य्रजापंतिर्वायुर्भूत्वाचंर्श् इमामंपश्यत्तां वंराहो भूत्वाहंर्त्तां विश्वकंर्मा भूत्वा

ड्मामपश्यता वराहा मूत्वाहर्ता विश्वकमा मूत्वा व्यंमाट्रथ्माप्रंथत् सा पृंथिव्यंभवृत्तत्पृंथिव्ये पृंथिवित्वन्तस्यांमश्रा स देवानंसृजत् वसूत्रुद्रानांदित्यान्ते देवाः प्रजापंतिमब्रुवन्प्र जांयामहा इति सौंऽब्रवीत् (१४)

यथाहं युष्पा इस्तप्सासृक्ष्येवं तपंसि प्रजनंनिमच्छध्विमिति तेभ्योऽग्निमायतंनम्प्रायंच्छदेतेनायतंनेन श्राम्यतेति तैं-ऽग्निनायतंनेनाश्राम्यन्ते संवथ्सर एकां गामंसृजन्त तां वसुभ्यो रुद्रेभ्यं आदित्येभ्यः प्रायंच्छन्नेता रक्षध्विमिति तां वस्त्रेवो रुद्रा आदित्या अरक्षन्त सा वसुभ्यो रुद्रेभ्यं आदित्येभ्यः प्राजांयत् त्रीणि च (१५) श्तानि त्रयंस्त्रि शतं चाथ सैव संहस्रतम्यंभवते देवाः प्रजापंतिमब्रुवन्थ्सहस्रंण नो याज्येति सौंऽग्निष्टोमेन् वसूनयाजयत्त इमं लोकमंजयन्तचांददुः स उक्थ्यंन रुद्रानंयाजयत्तैं उन्तरिक्षमजयन्तचांददुः सोऽतिरात्रेणां- दित्यानंयाजयत्तें उमुं लोकमंजयन्तचांददुस्तदन्तरिक्षम् (१६)

व्यवैंर्यत् तस्माँद्रुद्रा घातुंका अनायत्ना हि तस्मांदाहुः शिथिलं वे मंध्यममहंस्त्रिरात्रस्य वि हि तद्वेर्यतेति त्रेष्टुंभम्मध्यमस्याह् आज्यंम्भवति स्ंयानांनि सूक्तानि शश्सित षोड्शिन शश्सत्यह्रो धृत्या अशिथिलम्भावाय तस्मांत्रिरात्रस्यांग्निष्टोम एव प्रंथममहंः स्यादथोक्थ्योऽथांतिरात्र एषां लोकानां विधृत्ये त्रीणित्रीणि श्तान्यंनूचीनाहमव्यंवच्छिन्नानि ददाति (१७)

पुषां लोकानामन् सन्तंत्ये दशतं न विच्छिन्द्याद्विराजं नेद्विच्छिनदानीत्यथ् या संहस्रतम्यासीत्तस्यामिन्द्रेश्च विष्णुंश्च् व्यायंच्छेता १ स इन्द्रों ऽमन्यतानया वा इदं विष्णुंः सहस्रं वर्क्ष्यत् इति तस्यांमकल्पेतां द्विभांग इन्द्रस्तृतीं ये विष्णुस्तद्वा पृषाभ्यनूंच्यत उभा जिंग्यथुरिति तां वा पृतामंच्छावाकः (१८) पुव शर्मत्यथ् या संहस्रतमी सा होत्रे देयेति होतांरं वा अभ्यतिरिच्यते यदंतिरिच्यंते होतानांत्तस्यापियता-थांहुरुन्नेत्रे देयेत्यतिरिक्ता वा एषा सहस्रस्यातिरिक्त उन्नेतर्त्विजामथांहुः सर्वेभ्यः सदस्येभ्यो देयेत्यथांहुरुदाकृत्या सा वशं चरेदित्यथांहुर्ब्रह्मणे चाग्नीधे च देयेति (१९)

द्विभागम्ब्रह्मणे तृतीयम्ग्रीधं ऐन्द्रो वै ब्रह्मा वैष्ण्वौ-ऽग्नीद्यथैव तावकंल्पेतामित्यथांहुर्या कंल्याणी बंहुरूपा सा देयेत्यथांहुर्या द्विंरूपोभ्यतंएनी सा देयेति सहस्रंस्य परिगृहीत्यै तद्वा एतथ्सहस्रस्यायंन सहस्रं स्तोत्रीयाः सहस्रं दक्षिणाः सहस्रंसम्मितः सुवर्गो लोकः सुवर्गस्य लोकस्याभिजिंत्य॥ (२०)

अब्रवीच् तद्निरिक्षन्दवात्यच्छावाकश्च देयेति सप्तचंत्वारिश्शचा——[५]
सोमो वे स्हस्नमिविन्दत्तिमिन्द्रोऽन्वंविन्दत्तौ यमो
न्यागंच्छ्रतावंब्रवीदस्तु मेऽत्रापीत्यस्तु ही(३) इत्यंब्रूताष्ट्र स
यम एकंस्यां वीर्यं पर्यपश्यिद्यं वा अस्य सहस्रंस्य
वीर्यम्बिभूतीति तावंब्रवीदियम्ममास्त्वेतद्युवयोरिति
तावंब्रुताष्ट्र सर्वे वा एतदेतस्यां वीर्यम् (२१)

परिं पश्यामोऽ श्यामा हं रामहा इति तस्याम श्यामाहं रन्त ताम पस् प्रावेशयन्थ्सोमायो देही ति सा रोहिंणी पिङ्गलै केहायनी रूपं कृत्वा त्रयंस्त्रिश्शता च त्रिभिश्चं श्तैः सहोदैत्तस्माद्रोहिंण्या पिङ्गलयै केहायन्या सोमं क्रीणीयाद्य पुवं विद्वान्नोहिंण्या पिङ्गलयै केहायन्या सोमं क्रीणाति त्रयंस्त्रिश्शता चैवास्यं त्रिभिश्चं (२२)

श्तैः सोमंः कीतो भंवति सुक्रीतेन यजते ताम्पसु प्रावेशयित्रन्द्रांयोदेहीति सा रोहिंणी लक्ष्मणा पंष्ठौही वार्त्रघ्नी रूपं कृत्वा त्रयंस्त्रिश्शता च त्रिभिश्चं श्तैः सहोदैत्तस्माद्रोहिंणीं लक्ष्मणाम्पंष्ठौहीं वार्त्रघ्नीं दद्याद्य एवं विद्वान्नोहिंणीं लक्ष्मणाम्पंष्ठौहीं वार्त्रघ्नीं ददांति त्रयंस्त्रिश्शचैवास्य त्रीणिं च श्तानि सा दत्ता (२३)

भ्वति ताम्पस् प्रावेशयन् यमायोदेहीति सा जरंती मूर्खा तंज्जघन्या रूपं कृत्वा त्रयंस्त्रिश्शता च त्रिभिश्चं शतैः सहोदैत्तस्माज्जरंतीम्मूर्खां तंज्जघन्यामंनुस्तरंणीं कुर्वीत् य एवं विद्वाञ्जरंतीम्मूर्खां तंज्जघन्यामंनुस्तरंणीं कुरुते त्रयंस्त्रिश्शचैवास्य त्रीणि च श्तानि सामुष्मिं ह्योंके भेवति वागेव संहस्रतमी तस्मौत् (२४)

वरो देयः सा हि वरंः सहस्रंमस्य सा दत्ता भेवति तस्माद्वरो न प्रंतिगृह्यः सा हि वरंः सहस्रंमस्य प्रतिगृहीत-म्भवतीयं वर् इति ब्रूयादथान्याम्ब्रूयादियम्ममेति तथांस्य तथ्सहस्रमप्रंतिगृहीतम्भवत्युभयतप्नी स्यात्तदांहुरन्यतप्नी स्यांध्सहस्रंम्परस्तादेतिमिति यैव वरंः (२५)

क्ल्याणी रूपसंमृद्धा सा स्याथ्सा हि वरः समृद्धौ तामृत्तरेणाग्नींग्नं पर्याणीयांहवनीयस्यान्तें द्रोणकल्शमवे प्रापयेदा जिंघ्र क्लशंम्मह्युरुधांरा पर्यस्वत्या त्वां विश्वन्त्विन्दंवः समुद्रमिव सिन्धंवः सा मां सहस्र आ भंज प्रजयां पश्चिः सह पुनर्मा विशताद्रियिरितिं प्रजयैवैनंम्पश्चीं र्य्या सम् (२६)

अर्ध्यति प्रजावांन्पशुमात्रयिमान्भविति य एवं वेद तयां सहाग्नीप्रम्परेत्यं पुरस्तांत्प्रतीच्यां तिष्ठंन्त्यां जुहुयादुभा जिंग्यथुर्न परां जयेथे न परां जिग्ये कत्रश्चनैनों। इन्द्रंश्च विष्णो यदपंस्पृधेथां त्रेधा सहस्रं वि तदैरयेथामितिं त्रेधाविभक्तं वै त्रिंग्त्रे सहस्रं साहस्रीमेवैनांं करोति सहस्रंस्यैवैनाम्मात्रांम् (२७)

करोति रूपाणि जुहोति रूपैरेवैना समर्धयित तस्यां उपोत्थाय कर्णमा जंपेदिडे रन्तेऽदिते सरंस्वति प्रिये प्रेयंसि मिंह विश्रुंत्येतानि ते अघ्निये नामांनि सुकृतंं मा देवेषुं ब्रूतादितिं देवेभ्यं एवैनमा वेदयत्यन्वेनं देवा बुंध्यन्ते॥ (२८)

पुतदेतस्यां वीर्यमस्य त्रिभिश्चं दत्ता संहस्रतमी तस्मादेव वरः सम्मात्रामेकान्नचंत्वारिष्शचं॥[६]

सहस्रतम्यां वै यजंमानः सुवर्गं लोकमेंति सैन रे सुवर्गं लोकं गमयित सा मां सुवर्गं लोकं गमयेत्यांह सुवर्गमेवेनं लोकं गमयित सा मा ज्योतिष्मन्तं लोकं गमयेत्यांह ज्योतिष्मन्तमेवेनं लोकं गमयित सा मा सर्वान्पुण्यां ह्यों कान्गमयेत्यां ह सर्वानेवेन म्पुण्यां ह्यों कान्गमयित सा (२९)

मा प्रतिष्ठां गंमय प्रजयां प्रशुभिः सह पुनुर्मा विशताद्रियिरितिं प्रजयेवैनेम्प्रशुभीं रय्यां प्रतिं ष्ठापयति प्रजावान्पशुमात्रियमान्भवति य एवं वेद ताम्ग्रीधं वा ब्रह्मणें वा होत्रें वोद्गात्रे वाध्वर्यवें वा दद्याध्सहस्रमस्य सा दत्ता भवति सहस्रमस्य प्रतिंगृहीतम्भवति यस्तामविद्वान् (३०) प्रतिगृह्णाति तां प्रतिं गृह्णीयादेकांसि न सहस्रमेकां त्वा भूतां प्रतिं गृह्णामि न सहस्रमेकां मा भूता विंश मा सहस्रमित्येकांमेवेनां भूतां प्रतिं गृह्णाति न सहस्रं य एवं वेदं स्योनासिं सुषदां सुशेवां स्योना मा विंश सुषदा मा विंश सुषवा मा विंश सुषवा मा

इत्यांह स्योनेवैन १ सुषदां सुशेवां भूता विंशति नैन १ हिनस्ति ब्रह्मवादिनों वदन्ति सहस्रं १ सहस्रतम्यन्वेती(३) संहस्रत्मी १ सहस्रा(३)मिति यत्प्राचीं मुथ्युजेथ्सहस्र १ सहस्रतम्यन्वियात्तथ्सहस्रं मप्रज्ञात्र १ सुंवर्गं लोकं न प्र जांनीयात्प्रतीची मुथ्युं जित् ता १ सहस्रमन् पूर्यावर्तते सा प्रंजान्ती सुंवर्गं लोकमेति यर्जमानम्भ्युथ्युं जिति क्षिप्रे सहस्रम्प्र जांयत उत्तमा नीयते प्रथमा देवान्गंच्छति॥ (३२)

लोकान्गंमयति साविद्वान्थ्सुशेवा माविश् यजेमानं द्वादेश च॥————[७]

अत्रिरददादौर्वाय प्रजाम्पुत्रकांमाय स रिरिचानोऽमन्यत् निर्वीर्यः शिथिलो यातयांमा स एतं चंतूरात्रमंपश्यत् तमाहंर्त्तेनांयजत् ततो वै तस्यं चत्वारों वीरा आजांयन्त सुहोता सूँद्गाता स्वध्वर्युः सुसंभेयो य एवं विद्वाः श्लंतूरात्रेण यजंत आस्यं चत्वारों वीरा जांयन्ते सुहोता सूँद्गाता स्वंध्वर्युः सुसंभेयो ये चंतुर्विष्शाः पर्वमाना ब्रह्मवर्चसं तत् (३३)

य उद्यन्तः स्तोमाः श्रीः सात्रिई श्रद्धादेवं यजंमानं चत्वारि वीर्याणि नोपानमन्तेजं इन्द्रियम्ब्रह्मवर्चसमृन्नाद्यक्ष पृताइश्चतुरश्चतुष्टोमान्थ्योमानपश्यत्तानाहंर्त्तैरयजत् तेजं एव प्रथमेनावारुन्द्धेन्द्रियं द्वितीयेन ब्रह्मवर्चसं तृतीयेनान्नाद्यं चतुर्थेन य एवं विद्वाइश्चतुरश्चतुष्टोमान्थ्योमानाहरित् तैर्यजंते तेजं एव प्रथमेनावं रुन्द्ध इन्द्रियं द्वितीयेन ब्रह्मवर्चसं तृतीयेनान्नाद्यं चतुर्थेन यामेवात्रिर्ऋद्धिमार्भोत्तामेव यजंमान ऋध्रोति॥ (३४)

तत्तेजं पुवाष्टादंश च॥———[८]

ज्मदंग्निः पृष्टिंकामश्चतूरात्रेणांयजत् स एतान्योषा र अपुष्यत्तस्मांत्पिलृतौ जामंदग्नियौ न सं जांनाते एतानेव पोषांन्पुष्यिति य एवं विद्वा इश्चंतूरात्रेण यजंते पुरोडाशिन्यं उपसदों भवन्ति पृशवो वै पुरोडाशः पृशूनेवावं रुन्द्धेऽत्रं वै पुरोडाशोऽत्रंमेवावं रुन्द्धेऽत्रादः पंशुमान्नंवित य एवं विद्वा ॥ श्रेतूरात्रेण यजंते॥ (३५)

ज्मदंग्निर्ष्टाचंत्वारिश्शत्॥----[९]

संव्थ्यरो वा इदमेकं आसीथ्योंऽकामयत्त्र्न्थ्यंज्येति स एतम्पंश्ररात्रमंपश्यत्तमाहंर्त्तेनायजत् ततो वै स ऋतूनंसृजत् य एवं विद्वान्पंश्ररात्रेण यजंते प्रैव जांयते त ऋतवंः सृष्टा न व्यावंतन्त् त एतम्पंश्ररात्रमंपश्यन् तमाहंर्न्तेनांयजन्त् ततो वै ते व्यावंतन्त (३६)

य एवं विद्वान्पंश्चरात्रेण यजंते वि पाप्मना भ्रातृं व्येणा वर्तते सार्वसेनिः शौचेयोऽकामयत पशुमान्थ्स्यामिति स एतम्पंश्चरात्रमाहंरत्तेनांयजत ततो वै स सहस्रं पशून्प्राप्नोद्य एवं विद्वान्पंश्चरात्रेण यजंते प्र सहस्रं पशूनांप्नोति बब्रः प्रावांहणिरकामयत वाचः प्रविदेता स्यामिति स एतम्पंश्चरात्रमा (३७)

अह्रतेनांयजत् ततो वै स वाचः प्रविदिताभंवद्य एवं विद्वान्पश्चरात्रेण् यजेते प्रविदितेव वाचो भंवत्यथों एनं वाचस्पतिरित्यांहुरनांप्तश्चतूरात्रोऽतिरिक्तः षड्रात्रोऽथ् वा एष सम्प्रति यज्ञो यत्पंश्चरात्रो य एवं विद्वान्पंश्चरात्रेण् यजेते सम्प्रत्येव युज्ञेनं यजते पश्चरात्रो भंवति पश्च वा ऋतवेः संवथ्सरः (३८)

ऋतुष्वेव संवथ्मरे प्रतिं तिष्ठत्यथो पश्चाक्षरा पङ्किः पङ्कों यज्ञो यज्ञमेवावं रुन्द्धे त्रिवृदंग्निष्टोमो भवित तेजं एवावं रुन्द्धे पश्चद्दशो भवितीन्द्रियमेवावं रुन्द्धे सप्तद्दशो भवत्यन्नाद्यस्यावंरुद्धा अथो प्रैव तेनं जायते पश्चिव्दशौ-ऽग्निष्टोमो भवित प्रजापंतरात्ये महाब्रुतवांन्नाद्यस्यावंरुद्धी विश्वजिथ्सर्वपृष्ठोऽतिरात्रो भवित सर्वस्याभिजित्यै॥ (३९)

ते व्यावंर्तन्त प्रविदता स्यामिति स पुतम्प्रंश्चरात्रमा संवथ्सरोंऽभिजिंत्यै॥———[१०]

देवस्यं त्वा सिवतुः प्रंसवेंऽिश्वनोंर्बाहुभ्यां पूष्णो हस्तांभ्यामा दंद इमामंगृभ्णत्रश्नामृतस्य पूर्व आयुंषि विद्येषु कृव्या। तयां देवाः सुतमा बंभूवुर्ऋतस्य सामंन्थ्सरमारपंन्ती। अभिधा असि भुवंनमिस यन्तासि धर्तासि सोंऽिग्नं वैंश्वान्र सप्रंथसं गच्छ् स्वाहांकृतः पृथिव्यां यन्ता राड्यन्तासि यमंनो धर्तासि धरुणः कृष्ये त्वा क्षेमाय त्वा रय्ये त्वा पोषाय त्वा पृथिव्ये त्वान्तिरक्षाय त्वा दिवे त्वां सते त्वासते त्वाद्यस्त्वौषंधीभ्यस्त्वा विश्वैभ्यस्त्वा

भूतेभ्यंः॥ (४०)

विभूर्मात्रा प्रभूः पित्राश्वीऽसि हयोऽस्यत्योऽसि नरोऽस्यवीसि सप्तिरिस वाज्यंसि वृषांसि नृमणी असि ययुर्नामाँस्यादित्यानाम्पत्वान्विद्यग्नये स्वाहा विश्वीभ्यो देवेनाँभ्य इह धृतिः स्वाहेह विधृतिः स्वाहेह रन्तिः स्वाहेह रम्तिः स्वाहा भूरेसि भुवे त्वा भव्याय त्वा भविष्यते त्वा विश्वीभ्यस्त्वा भूतेभ्यो देवेनां आशापाला एतं देवेभ्योऽश्वम्मेधांय प्रोक्षितं गोपायत॥ (४१)

आयंनाय स्वाहा प्रायंणाय स्वाहाँ द्वावाय स्वाहो द्वंताय स्वाहां शूकाराय स्वाहा शूकृताय स्वाहा पर्णायताय स्वाहा-ऽऽपर्णायताय स्वाहाऽऽवल्गंते स्वाहा परावल्गंते स्वाहा-ऽऽयते स्वाहाँ प्रयते स्वाहा सर्वस्मै स्वाहाँ॥ (४२)

आर्यनायोत्तंरमापलायितायः षड्वि १ श्रातिः॥—————[१३]

अग्नये स्वाहा सोमाय स्वाहां वायवे स्वाहापाम्मोदाय स्वाहां सिवते स्वाहा सरंस्वत्यै स्वाहेन्द्रांय स्वाहा बृहस्पतंये स्वाहां मित्राय स्वाहा वर्रुणाय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहां॥ (४३)

पृथिव्यै स्वाहा उन्तरिक्षाय स्वाहां दिवे स्वाहा सूर्याय स्वाहां चन्द्रमंसे स्वाहा नक्षंत्रेभ्यः स्वाहा प्राच्यें दिशे स्वाहा दक्षिणायै दिशे स्वाहाँ प्रतीच्यें दिशे स्वाहोदींच्ये दिशे स्वाहोध्वीयै दिशे स्वाहां दिग्भ्यः स्वाहां ऽवान्तरदिशाभ्यः स्वाहा समाभ्यः स्वाहां शुरुद्धः स्वाहां ऽहोरात्रेभ्यः स्वाहां-ऽर्धमासेभ्यः स्वाहा मासैभ्यः स्वाहर्तुभ्यः स्वाहां संवथ्सराय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहाँ॥ (४४)

अग्नये स्वाहा सोमांय स्वाहां सिवते स्वाहा सरस्वत्यै स्वाहां पूष्णे स्वाहा बृहुस्पतंये स्वाहाऽपाम्मोदांय स्वाहां वायवे स्वाहां मित्राय स्वाहा वरुंणाय स्वाहा सर्वंसमै स्वाहाँ॥ (४५)

१६]

पृथिव्ये स्वाहाऽन्तिरक्षाय स्वाहां दिवे स्वाहाऽग्नये स्वाहा सोमाय स्वाहा सूर्याय स्वाहां चन्द्रमंसे स्वाहाऽहे स्वाहा रात्रिये स्वाहुर्जवे स्वाहां साधवे स्वाहां सुक्षित्ये स्वाहां क्षुधे स्वाहांऽऽशितिम्ने स्वाहा रोगाय स्वाहां हिमाय स्वाहां शीताय स्वाहांऽऽत्पाय स्वाहाऽरंण्याय स्वाहां सुवर्गाय स्वाहां लोकाय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहां॥ (४६)

[e/s]

भुवों देवानां कर्मणापसर्तस्यं पृथ्यांसि वसुंभिर्देविभिर्देवतंया गायत्रणं त्वा छन्दंसा युनज्मि वसन्तेनं त्वर्तुनां ह्विषां दीक्षयामि रुद्रेभिर्देविभिर्देवतंया त्रैष्टुंभेन त्वा छन्दंसा युनज्मि ग्रीष्मेणं त्वर्तुनां ह्विषां दीक्षयाम्यादित्येभिर्देविभिर्देवतंया जागंतेन त्वा छन्दंसा युनज्मि वर्षाभिस्त्वर्तुनां ह्विषां दीक्षयाम्यादित्येभिर्देविभिर्देवतंया जागंतेन त्वा छन्दंसा युनज्मि वर्षाभिस्त्वर्तुनां ह्विषां दीक्षयामि विश्वंभिर्देविभिर्देवत्यानुंष्टुभेन त्वा छन्दंसा युनज्मि (४७)

श्ररदाँ त्वर्तुनां ह्विषां दीक्षयाम्यिङ्गिरोभिर्देविभिर्देवतया पाङ्केन त्वा छन्दंसा युनज्मि हेमन्तशिशिराभ्यां त्वर्तुनां

हिवषां दीक्षयाम्याहं दीक्षामंरुहमृतस्य पत्नीं गायुत्रेण छन्दंसा ब्रह्मणा चर्त र सत्येऽधा र सत्यमृतेंऽधाम्। मृहीमू षु सुत्रामांणमिह धृतिः स्वाहेह विधृतिः स्वाहेह रन्तिः स्वाहेह रमंतिः स्वाहाँ॥ (४८)

ईङ्काराय स्वाहें कृताय स्वाहा ऋन्देते स्वाहांऽवुऋन्देते स्वाहा प्रोथंते स्वाहां प्रप्रोथंते स्वाहां गन्धाय स्वाहां घ्राताय स्वाहाँ प्राणाय स्वाहां व्यानाय स्वाहांऽपानाय स्वाहां सन्दीयमानाय स्वाहा सन्दिताय स्वाहां विचृत्यमानाय स्वाहा विचृत्ताय स्वाहां पलायिष्यमांणाय स्वाहा पलायिताय स्वाहोपर इस्यते स्वाहोपंरताय स्वाहां निवेक्ष्यते स्वाहां निविशमानाय स्वाहा निविष्टाय स्वाहां निषथ्स्यते स्वाहां निषीदंते स्वाहा निषंण्णाय स्वाहां (४९)

आसिष्यते स्वाहाऽऽसीनाय स्वाहांऽऽसिताय स्वाहां निपथ्स्यते स्वाहां निपद्यमानाय स्वाहा निपंत्राय स्वाहां शयिष्यते स्वाहा शयांनाय स्वाहां शयिताय स्वाहां सम्मीलिष्यते स्वाहां सम्मीलंते स्वाहा सम्मीलिताय स्वाहाँ स्वपस्यते स्वाहाँ स्वप्ते स्वाहां सुप्ताय स्वाहाँ प्रभोथ्स्यते स्वाहाँ प्रबुध्यंमानाय स्वाहा प्रबुंद्धाय स्वाहां जागरिष्यते स्वाहां जाग्रंते स्वाहां जागरिताय स्वाहा शुश्रूंषमाणाय स्वाहां शृण्वते स्वाहां श्रुताय स्वाहां वीक्षिष्यते स्वाहां (५०)

वीक्षंमाणाय स्वाहा वीक्षिताय स्वाहां स॰हास्यते स्वाहां सञ्जिहांनाय स्वाहोज्जिहांनाय स्वाहां विवथ्स्य्रीते स्वाहां विवर्तमानाय स्वाहा विवृत्ताय स्वाहों तथास्यते स्वाहोत्तिष्ठंते स्वाहोत्थिताय स्वाहां विधविष्यते स्वाहां विधून्वानाय स्वाहा विधूंताय स्वाहौंत्क्र इस्यते स्वाहोत्क्रामंते स्वाहोत्क्रांन्ताय स्वाहां चङ्कामिष्यते स्वाहां चङ्काम्यमांणाय स्वाहां चङ्कामिताय स्वाहां कण्डूयिष्यते स्वाहां कण्डूयमानाय स्वाहां कण्डूयिताय स्वाहां निकषिष्यते स्वाहां निकर्षमाणाय स्वाहा निकंषिताय स्वाहा यदत्ति तस्मै स्वाहा यत्पिबंति तस्मै स्वाहा यन्मेहंति तस्मै स्वाहा यच्छकृंत्क्रोति तस्मै स्वाहा रेतंसे स्वाहाँ प्रजाभ्यः स्वाहाँ प्रजनेनाय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहाँ॥ (५१)

88]

-[२०]

अग्नये स्वाहां वायवे स्वाहा सूर्यांय स्वाहर्तमंस्यृतस्यर्तमंसि सत्यमंसि सत्यस्यं सत्यमंस्यृतस्य पन्थां असि देवानां छायामृतस्य नाम तथ्सत्यं यत्त्वं प्रजापंतिरस्यिध यदंस्मिन्वाजिनींव शुभः स्पर्धन्ते दिवः सूर्येण विशोऽपो वृणानः पंवते कृष्यन्पशुं न गोपा इर्यः परिज्मा (५२)

॥द्वितीयः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां सप्तमकाण्डे द्वितीयः प्रश्नः॥

साध्या वै देवाः सुंवर्गकांमा एत १ षंड्रात्रमंपश्यन्तमाहं रन्तेनां ततो वै ते सुंवर्गं लोकमायन् य एवं विद्वार्थ्सः षड्रात्रमासंते सुवर्गमेव लोकं यन्ति देवसृत्रं वै षंड्रात्रः प्रत्यक्ष्र्ं ह्यंतानिं पृष्ठानि य एवं विद्वार्थ्सः षड्रात्रमासंते साक्षादेव देवतां अभ्यारोहन्ति षड्रात्रो भंवति षड्वा ऋतवः षद्वृष्ठानिं (१)

पृष्ठेरेवर्तून्नवारोहन्त्यृतुभिः संवथ्सरन्ते संवथ्सर एव प्रति तिष्ठन्ति बृहद्रथन्तराभ्यां यन्तीयं वाव रंथन्तरम्सौ बृहदाभ्यामेव यन्त्यथो अनयोरेव प्रति तिष्ठन्त्येते वै यज्ञस्यां असायंनी स्नुती ताभ्यांमेव सुंवर्गं लोकं यंन्ति त्रिवृदंग्निष्टोमो भंवति तेजं एवावं रुन्थते पश्चदृशो भंवतीन्द्रियमेवावं रुन्थते सप्तदशः (२)

भ्वत्यन्नाद्यस्यावं रुद्धा अथो प्रैव तेनं जायन्त एकवि इशो भंवित प्रतिष्ठित्या अथो रुचमेवात्मन्दं धते त्रिण्वो भंवित विजित्ये त्रयस्त्रि इशो भंवित प्रतिष्ठित्ये सदोहिवधीनिनं एतेनं षड्रात्रेणं यजेर्न्नाश्वंत्थी हिवधीनं चाग्नीं प्रं च भवत्स्ति द्धि स्वर्ग्यं चुकीवती भवतः सुवर्गस्यं लोकस्य सम्प्रा उलूखंलबुध्रो यूपो भवित प्रतिष्ठित्ये प्राश्चो यान्ति प्रार्डिख हि स्वर्गः (३)

लोकः सरंस्वत्या यान्त्येष वै देवयानः पन्थास्तमेवान्वारोहन्त् यान्त्यवंर्तिमेवान्यस्मिन्प्रतिषज्यं प्रतिष्ठां गेच्छन्ति यदा दर्श शतं कुर्वन्त्यथैकंमुत्थान श्रे शतायुः पुरुषः शतेन्द्रिय आयुंष्येवेन्द्रिये प्रतिं तिष्ठन्ति यदा शतश् सहस्रं कुर्वन्त्यथैकंमुत्थान श्रे सहस्रंसम्मितो वा असौ लोको-ऽमुमेव लोकम्भि जंयन्ति यदैषां प्रमीयेत यदा वा जीयेर्न्नथैकंमुत्थान्नतिद्धं तीर्थम्॥ (४) पृष्ठानिं सप्तद्शः सुंवर्गो जंयन्ति यदैकांदश च॥————[१]

कुसुरुबिन्द् औद्दांलिकरकामयत पशुमान्थ्स्यामिति स एतः संप्तरात्रमाहंर्त्तेनांयजत् तेन् वै स यावंन्तो ग्राम्याः पशवस्तानवांरुन्द्व य एवं विद्वान्थ्संप्तरात्रेण यजते यावंन्त एव ग्राम्याः पशवस्तानेवावं रुन्द्वे सप्तरात्रो भंवति सप्त ग्राम्याः पशवंः स्प्तारण्याः सप्त छन्दाः स्युभयस्यावंरुद्धे त्रिवृदंग्निष्टोमो भंवति तेजंः (५)

पृवावं रुन्द्धे पश्चद्रशो भंवतीन्द्रियमेवावं रुन्द्धे सप्तद्रशो भंवत्यन्नाद्यस्यावंरुद्धा अथो प्रैव तेनं जायत एकविश्शो भंवति प्रतिष्ठित्या अथो रुचमेवात्मन्धंत्ते त्रिण्वो भंवति विजित्ये पश्चिवश्शौऽग्निष्टोमो भंवति प्रजापंतेरात्ये महाव्रतवांनन्नाद्यस्यावंरुद्धे विश्वजिथ्सवंपृष्ठोऽतिरात्रो भंवति सर्वस्याभिजित्ये यत्प्रत्यक्षम्पूर्वेष्वहंःसु पृष्ठान्युंपेयः प्रत्यक्षम् (६)

विश्वजिति यथां दुग्धामुंप्सीदंत्येवमुंत्तममहंः स्यान्नैकरात्रश्चन स्याद्धहद्रथन्तरे पूर्वेष्वहुःसूपं यन्तीयं वाव रंथन्त्रम्सौ बृहदाभ्यामेव न यन्त्यथों अनयोरेव प्रतिं

तिष्ठन्ति यत्प्रत्यक्षं विश्वजिति पृष्ठान्यंप्यन्ति यथा प्रत्तां दुहे ताद्दगेव तत्॥ (७)

तेर्ज उपेयः प्रत्यक्षं द्विचंत्वारिश्शव॥———[२]
बृह्स्पतिरकामयत ब्रह्मवर्च्सी स्यामिति स
एतमेष्टरात्रमेपश्यत्तमाहरत्तेनायजत ततो वै स ब्रह्मवर्चस्यंभवद्य

प्तमष्टरात्रमपश्यत्तमाहर्त्तनायजत् ततो व स ब्रह्मवर्चस्यभव्य प्वं विद्वानेष्टरात्रेण यजंते ब्रह्मवर्चस्येव भेवत्यष्टरात्रो भेवत्यष्टाक्षेरा गायत्री गांयत्री ब्रह्मवर्चसम्गांयत्रियैव ब्रह्मवर्चसमवं रुन्द्धेऽष्टरात्रो भेवति चतंस्रो वै दिश्श्चतंस्रो-ऽवान्तरदिशा दिग्भ्य एव ब्रह्मवर्चसमवं रुन्द्धे (८)

त्रिवृदंग्निष्टोमो भंवति तेर्जं एवावं रुन्द्धे पश्चद्रशो भंवतीन्द्रियमेवावं रुन्द्धे सप्तद्रशो भंवत्यन्नाद्यस्यावंरुद्धा अथो प्रेव तेर्नं जायत एकविश्शो भंवति प्रतिष्ठित्या अथो रुचंमेवात्मन्थंत्ते त्रिण्वो भंवति विजित्ये त्रयस्त्रिश्शो भंवति प्रतिष्ठित्यै पश्चविश्शोंऽग्निष्टोमो भंवति प्रजापंतेराप्त्ये महाव्रतवांन्नाद्यस्यावंरुद्धौ विश्वजिथ्सर्वंपृष्ठोऽतिरात्रो भंवति सर्वस्याभिजित्यै॥ (९)

द्गिभ्य एव ब्रंह्मवर्च्समवंरुन्धेऽभिजिंत्यै॥————[३]

प्रजापंतिः प्रजा अंसृजत् ताः सृष्टाः क्षुधं न्यांयन्थ्स एतं नंवरात्रमंपश्यत्तमाहंरत्तेनांयजत् ततो वै प्रजाभ्योऽ कल्पत् यर्हि प्रजाः क्षुधं निगच्छेयुस्तर्हि नवरात्रेणं यजेतेमे हि वा एतासां लोका अक्रृंप्ता अथैताः क्षुधं नि गंच्छन्तीमानेवाभ्यों लोकान्कल्पयति तान्कल्पंमानान्य्रजाभ्योऽन् कल्पते कल्पन्ते (१०)

अस्मा इमे लोका ऊर्जं प्रजासुं दधाति त्रिरात्रेणैवमं लोकं केल्पयति त्रिरात्रेणान्तरिक्षं त्रिरात्रेणामुं लोकं यथां गुणे गुणम्नवस्यंत्येवमेव तल्लोके लोकमन्वंस्यित् धृत्या अशिथिलम्भावाय ज्योतिगौरायुरितिं ज्ञाताः स्तोमां भवन्तीयं वाव ज्योतिर्न्तरिक्षं गौर्सावायुरेष्वेव लोकेषु प्रतिं तिष्ठन्ति ज्ञात्रं प्रजानाम् (११)

गुच्छुति नुब्रात्रो भंवत्यभिपूर्वमेवास्मिन्तेजों दधाति यो ज्योगांमयावी स्याथ्स नंवरात्रेणं यजेत प्राणा हि वा एतस्याधृता अथैतस्य ज्योगांमयति प्राणानेवास्मिन्दाधारोत यदीतासुर्भवंति जीवंत्येव॥ (१२)

कर्त्पन्ते प्रजानान्त्रयंस्नि श्रच॥

-[૪]

तेनं दशरात्रेण प्र जांयते वैराजो वा एष यज्ञो यद्देशरात्रो य एवं विद्वान्देशरात्रेण यजंते विराजमेव गंच्छति प्राजापत्यो वा एष यज्ञो यद्देशरात्रः (१३) य एवं विद्वान्देशरात्रेण यजंते प्रैव जांयत् इन्द्रो वे स्टङ्केवतांभिरासीथ्स न व्यावृतंमगच्छ्थ्स प्रजापंतिमुपांधावत् तस्मां एतं देशरात्रम्प्रायंच्छत्तमाहंरत्तेनांयज्ञ ततो वे सौंऽन्याभिर्देवतांभिर्वावृतंमगच्छ्द्य एवं विद्वान्देशरात्रेण यजंते व्यावृतंमेव पाप्मना भ्रातृंव्येण गच्छति त्रिक्कुद्दै (१४) एष यज्ञो यद्दंशरात्रः ककुत्पंश्चदशः ककुदंकवि शः

प्रजापंतिरकामयत प्र जांयेयेति स एतं दशंहोतारमपश्यत्तमं

दशरात्रमंसृजत तेनं दशरात्रेण प्राजांयत दशरात्रायं

दीक्षिष्यमाणो दर्शहोतारं जुहुयाद्दर्शहोत्रैव दंशरात्र सृंजते

क्कुत्रंयस्त्रिष्शो य एवं विद्वान्दंशरात्रेण यजंते त्रिक्कुदेव समानानां भवति यजंमानः पश्चद्शो यजंमान एकविष्शो यजंमानस्त्रयस्त्रिष्शः पुर इतंरा अभिचर्यमांणो दशरात्रेणं यजेत देवपुरा एव पर्यूहते तस्य न कुतंश्चनोपांच्याधो भंवति नैनंमभिचरन्थ्स्तृणुते देवासुराः संयंत्ता आस्नते देवा द्वितीयः प्रश्नः

पुताः (१५)

देवपुरा अंपश्यन् यद्दंशरात्रस्ताः पर्योहन्त् तेषां न कृतंश्चनोपाँच्याधोऽभवत्ततों देवा अभवन्यरासुंरा यो भ्रातृंच्यवान्थ्स्याथ्स दंशरात्रेणं यजेत देवपुरा एव पर्यूहते तस्य न कृतंश्चनोपाँच्याधो भवति भवंत्यात्मना पराँस्य भ्रातृंच्यो भवति स्तोमः स्तोमस्योपंस्तिर्भवति भ्रातृंच्यमेवोपंस्तिं कुरुते जामि वै (१६)

एतत्कुर्वन्ति यज्याया ५ सङ् स्तोमं मुपेत्य कनीया १ समुपयन्ति यदंग्निष्टोमसामान्यवस्तांच परस्तांच भवन्त्यजांमित्वाय त्रिवृदंग्निष्टोमों ऽग्निष्टुदांग्नेयीषुं भवति तेजं एवावं रुन्धे पश्चदश उक्थ्यं ऐन्द्रीष्विन्द्रियमेवावं रुन्धे त्रिवृदंग्निष्टोमो वैश्वदेवीषु पुष्टिमेवावं रुन्द्धे सप्तदशौंऽग्निष्टोमः प्रांजापत्यासुं तीव्रसोमों ऽन्नाद्यस्यावंरुद्धा अथो प्रैव तेनं जायते (१७) एकवि श्रा उक्थ्यंः सौरीषु प्रतिष्ठित्या अथो रुचंमेवात्मन्धंत्ते सप्तदशौंऽग्निष्टोमः प्रांजापत्यासूपहव्यं उपह्वमेव गंच्छति त्रिण्वावंग्निष्टोमाव्भितं ऐन्द्रीषु विजित्यै त्रयस्नि १श उक्थ्यों वैश्वदेवीषु प्रतिष्ठित्यै विश्वजिथ्सर्वपृष्ठोऽ

तिरात्रो भंवति सर्वस्याभिजित्यै॥ (१८)

प्रजापत्यो वा एष युजो यद्देशराज्ञस्त्रिक्कुद्वा एता वे जांयत एकंजि॰श्वा—[५] ऋतवो वे प्रजाकांमाः प्रजां नाविन्दन्त तेंऽकामयन्त प्रजा॰ सृंजेमिह प्रजामवं रुन्धीमिह प्रजां विन्देमिह प्रजावंन्तः स्यामेति त एतमेंकादशराज्ञमंपश्यन्तमाहंर्न्तेनांयजन्ततो वे ते प्रजामंसृजन्त प्रजामवंरुन्धत प्रजामंविन्दन्त

प्रजावंन्तोऽभवन्त ऋतवोऽभवन्तदाँर्त्वानांमार्तव्त्वमृत्नां वा एते पुत्रास्तस्मात् (१९)

आर्त्वा उंच्यन्ते य एवं विद्वार्सं एकादशरात्रमासंते प्रजामेव सृंजन्ते प्रजामवं रुन्थते प्रजां विंन्दन्ते प्रजावंन्तो भवन्ति ज्योतिंरतिरात्रो भवित् ज्योतिंर्व पुरस्तांद्दधते सुवर्गस्यं लोकस्यानुंख्यात्ये पृष्ठ्यः षड्हो भवित् षड्वा ऋतवः षद्वृष्ठानिं पृष्ठेरेवर्तून्न्वारोहन्त्यृतुभिः संवथ्सरन्ते संवथ्सर एव प्रतिं तिष्ठन्ति चतुर्विर्शो भवित् चतुर्विरशत्यक्षरा गायत्री (२०)

गायत्रम्ब्रंह्मवर्चसङ्गांयत्रियामेव ब्रंह्मवर्चसे प्रतिं तिष्ठन्ति चतुश्चत्वारिष्शो भविति चतुंश्चत्वारिष्शदक्षरा तस्मौद्गायुत्र्येकान्नपंश्चाशर्च॥

त्रिष्टुगिंन्द्रियं त्रिष्टुन्निष्टुभ्येवेन्द्रिये प्रतिं तिष्ठन्त्यष्टाचत्वारिष्ट्रशो भंवत्यष्टाचेत्वारिष्शदक्षरा जगंती जागंताः प्रशवो जगंत्यामेव प्रशुषु प्रतिं तिष्ठन्त्येकादशरात्रो भंवति पश्च वा ऋतवं आर्त्वाः पश्चर्तुष्वेवार्त्वेषुं संवथ्सरे प्रतिष्ठायं प्रजामवं रुन्थतेऽतिरात्राव्भितों भवतः प्रजाये परिंगृहीत्यै॥ (२१)

ऐन्द्रवायवाग्रांन्गृह्णीयाद्यः कामयेत यथापूर्वं प्रजाः केल्पेर्न्निति यज्ञस्य वै क्रुप्तिमन् प्रजाः केल्पन्ते यज्ञस्याक्रृप्तिमन् न केल्पन्ते यथापूर्वमेव प्रजाः केल्पयति न

यज्ञस्याक्रृंशिमन् न केल्पन्ते यथापूर्वमेव प्रजाः केल्पयित न ज्याया रेसं कनीयानितं क्रामत्येन्द्रवायवाग्रांन्गृह्णीयादामयाविनं प्राणेन् वा एष व्यृध्यते यस्यामयिति प्राण ऐन्द्रवायवः प्राणेन्वैन् समर्धयित मैत्रावरुणाग्रांन्गृह्णीर्न् येषां दीक्षितानां प्रमीयेत (२२)

प्राणापानाभ्यां वा एते व्यृध्यन्ते येषां दीक्षितानां प्रमीयंते प्राणापानो मित्रावरुंणौ प्राणापानावेव मुंखतः परि हरन्त आश्विनाग्रांन्गृह्णीतानुजावरोंऽश्विनौ वै देवानांमानुजावरौ पश्चेवाग्रं पर्येतामृश्विनांवेतस्यं देवता

य आंनुजाव्रस्तावेवेन्मग्रं परि णयतः शुक्राग्रांन्गृह्णीत गृतश्रीः प्रतिष्ठाकांमोऽसौ वा आंदित्यः शुक्र एषोऽन्तो-ऽन्तंम्मनुष्यः (२३)

श्रिये गत्वा नि वंर्ततेऽन्तांदेवान्तमा रंभते न ततः

पापीयान्भवति मृन्थ्यंग्रान्गृह्णीताभिचरंत्रार्तपात्रं वा पृतद्यन्मंन्थिपात्रम्मृत्युनैवेनं ग्राहयति ताजगार्तिमार्च्छंत्याग्रयणा यस्यं पिता पितामृहः पुण्यः स्यादथ तन्न प्रांप्रुयाद्वाचा वा पृष इंन्द्रियेण व्यृध्यते यस्यं पिता पितामृहः पुण्यः (२४) भवत्यथ् तन्न प्राप्नोत्युरं इवैतद्यज्ञस्य वागिव यदांग्रयणो वाचैवेनंमिन्द्रियेण समर्धयति न ततः पापीयान्भवत्युक्थ्यांग्रान्गृह्णीताभिच्यमांणः सर्वेषां वा

प्र युंक्के सरंस्वत्यभि नों नेषि वस्य इतिं पुरोरुचं कुर्याद्वाग्वे (२५)

सरंस्वती वाचैवैनमित प्र युंक्के मा त्वत्क्षेत्राण्यरंणानि गुन्मेत्यांह मृत्योर्वे क्षेत्राण्यरंणानि तेनैव मृत्योः क्षेत्रांणि न गंच्छति पूर्णान्यहाँनगृह्णीयादामयाविनः प्राणान् वा एतस्य

एतत्पात्रांणामिन्द्रियं यदुंक्थ्यपात्र सर्वेणैवैनंमिन्द्रियेणाति

शुगृंच्छति यस्यामयंति प्राणा ग्रहाः प्राणानेवास्यं शुचो मुंश्चत्युत यदीतासुर्भवंति जीवंत्येव पूर्णान्ग्रहान्गृह्णीयाद्यरिहं पूर्जन्यो न वर्षेत्प्राणान् वा एतरिहं प्रजानाः शुगृंच्छिति यरिहं पूर्जन्यो न वर्षंति प्राणा ग्रहाः प्राणानेव प्रजानाः शुचो मुंश्चिति ताजक्प्र वंर्षिति॥ (२६)

प्रमीयेंत मनुष्यं ऋध्यते यस्यं पिता पितामृहः पुण्यो वाग्वा एव

पूर्णान्ग्रहान्पश्चंवि श्रातिश्च॥————[७]

गायत्रो वा एँन्द्रवायवो गांयत्रम्प्रांयणीयमह्स्तस्मांत्प्रायणीय-ऽहंन्नेन्द्रवायवो गृंह्यते स्व एवैनंमायतंने गृह्णाति त्रैष्टुंभो वै शुक्रस्रेष्ट्रंभं द्वितीयमह्स्तस्मांद्वितीयेऽहंञ्छुको गृंह्यते स्व एवैनंमायतंने गृह्णाति जागंतो वा आंग्रयणो जागंतं तृतीयमह्स्तस्मांत्तृतीयेऽहंन्नाग्रयणो गृंह्यते स्व एवैनंमायतंने गृह्णात्येतद्वे (२७)

यज्ञमांप्रचच्छन्दा रंस्याप्नोति यदांग्रयणः श्वो गृह्यते यत्रैव यज्ञमदंशन्ततं एवेनम्पुनः प्र युङ्के जगंन्मुखो वे द्वितीयंस्त्रिरात्रो जागंत आग्रयणो यचंतुर्थेऽहंन्नाग्रयणो गृह्यते स्व एवेनंमायतंने गृह्णात्यथो स्वमेव छन्दोऽनुं पूर्यावर्तन्ते राथंतरो वा ऐंन्द्रवायवो राथंतरं पश्चममह्स्तस्मांत्पश्चमे-ऽहन्नं (२८)

ऐन्द्रवायवो गृह्यते स्व एवैनमायतंने गृह्णाति बार्हतो वै शुक्रो बार्हति षष्ठमह्स्तस्मांत्वष्ठेऽहंञ्छुको गृह्यते स्व एवैनमायतंने गृह्णात्येतद्वे द्वितीयं यज्ञमांप्द्यच्छन्दा रस्याप्नोति यच्छुकः श्वो गृह्यते यत्रैव यज्ञमदंशन्ततं एवैनम्पुनः प्र युंक्के त्रिष्टुङ्गंखो वै तृतीयंस्त्रिरात्रस्त्रेष्ट्रंभः (२९)

शुक्रो यथ्संप्तमेऽहंञ्छुको गृह्यते स्व एवैनंमायतंने गृह्णात्यथो स्वमेव छन्दोऽनुं पूर्यावंर्तन्ते वाग्वा आग्नयणो वागेष्टममह्स्तस्मांदष्टमेऽहंन्नाग्रयणो गृह्यते स्व एवैनंमायतंने गृह्णाति प्राणो वा ऐन्द्रवायवः प्राणो नंवममह्स्तस्मांन्नव्मे-ऽहंन्नेन्द्रवायवो गृह्यते स्व एवैनंमायतंने गृह्णात्येतत् (३०)

वै तृतीयं यज्ञमांप्द्यच्छन्दा रस्याप्नोति यदैन्द्रवायवः श्वो गृह्यते यत्रैव यज्ञमदंशन्ततं एवेन्म्पुनः प्र युङ्केऽथो स्वमेव छन्दोऽनुं पूर्यावंर्तन्ते पृथो वा एतेऽध्यपंथेन यन्ति येऽन्येनैन्द्रवायवात्प्रतिपद्यन्तेऽन्तः खलु वा एष यज्ञस्य यद्दंशममहंदंशमेऽहंन्नेन्द्रवायवो गृह्यते यज्ञस्यं (३१) पुवान्तं गृत्वापंथात्पन्थामि यन्त्यथो यथा वहीयसा प्रतिसारं वहीन्त ताहगेव तच्छन्दार्सस्यन्यौन्यस्यं लोकम्भ्यंध्यायन्तान्येतेनेव देवा व्यंवाहयन्नेन्द्रवायवस्य वा पृतदायतेनं यचंतुर्थमह्स्तस्मिन्नाग्रयणो गृंह्यते तस्मादाग्रयणस्यायतेने नवमेऽहंन्नेन्द्रवायवो गृह्यते शुक्रस्य वा पृतदायतेनं यत्पंश्चमम् (३२)

अह्स्तस्मिन्नेन्द्रवायवो गृंह्यते तस्मांदैन्द्रवायवस्यायतंने सप्तमेऽहंञ्छुको गृंह्यत आग्रयणस्य वा एतदायतंनं यत्षष्ठमह्स्तस्मिञ्छुको गृंह्यते तस्मांच्छुक्रस्यायतंनेऽष्ट्रमे-ऽहंन्नाग्रयणो गृंह्यते छन्दार्स्स्येव तिद्व वाहयित प्र वस्यसो विवाहमाप्रोति य एवं वेदाथों देवतांभ्य एव यज्ञे संविदं दधाति तस्मादिदमन्योंन्यस्मै ददाति॥ (३३)

एतद्वे पंश्रमेऽह्त्रेष्ट्रंभ एतद्गृह्यते यज्ञस्यं प्रश्रमम्न्यस्मा एकंश्रम———[८] प्रजापतिरकामयत् प्र जाययेयेति स एतं द्वादशरात्रमपश्यत्तम

प्रजापतिरकामयत् प्र जाय्यति स एत द्वादशरात्रमपश्यत्तग् ततो वै स प्राजायत् यः कामयेत् प्र जाय्येवित् स द्वांदशरात्रेणं यजेत् प्रैव जायते ब्रह्मवादिनो वदन्त्यग्निष्टोमप्रायणा यज्ञा अथ् कस्मादितरात्रः पूर्वः प्र युंज्यत् इति चक्षुंषी वा एते यज्ञस्य यदंतिरात्रौ कुनीनिके अग्निष्टोमौ यत् (३४)

अग्निष्टोमं पूर्वम्प्रयुश्चीरन्बंहिधां क्नीनिकं दध्युस्तस्मांदितराः पूर्वः प्र युंज्यते चक्षुंषी एव यज्ञे धित्वा मध्यतः क्नीनिकं प्रतिं दधित यो वै गांयत्रीं ज्योतिःपक्षां वेद ज्योतिषा भासा सुंवर्गं लोकमेति यावंग्निष्टोमौ तौ पक्षौ येऽन्तरेऽष्टावुक्थ्याः स आत्मैषा वै गांयत्री ज्योतिःपक्षा य एवं वेद ज्योतिषा भासा सुंवर्गं लोकम् (३५)

पृति प्रजापंतिर्वा एष द्वांदश्धा विहितो यद्वांदशरात्रो यावंतिरात्रो तौ पृक्षौ येऽन्तरेऽष्टावुक्थ्याः स आत्मा प्रजापंतिर्वावेष सन्थ्सद्ध वै स्त्रेणं स्पृणोति प्राणा वै सत्प्राणानेव स्पृणोति सर्वांसां वा एते प्रजानां प्राणेरांसते ये स्त्रमासंते तस्मांत्पृच्छन्ति किमेते स्त्रिण इतिं प्रियः प्रजानामुत्थितो भवति य एवं वेदं॥ (३६)

अग्निष्टोमो यथ्सुंवर्गह्रोंकं प्रियः प्रजानां पर्श्वं च॥———[९] न वा पृषों ऽन्यतींवैश्वानरः सुवृर्गायं लोकाय् प्राभवदूर्ध्वो

न वा एषाऽन्यतावश्वानरः सुवृगाय लाकाय प्राभवदूध्वा ह् वा एष आतंत आसीत्ते देवा एतं वैश्वान्रं पर्यौहन्थ्सुवृर्गस्यं लोकस्य प्रभूत्या ऋतवो वा एतेन प्रजापंतिमयाजयन्तेष्वांभ्रोंदिध् तदृभ्रोतिं ह् वा ऋत्विक्षु य एवं विद्वान्द्वांदशाहेन् यजंते तेंऽस्मिन्नेच्छन्त स रसमहं वसन्ताय प्रायंच्छत् (३७)

यवं ग्रीष्मायौषंधीर्व्रषाभ्यों व्रीहीञ्छ्रदे माषितलौ हेमन्तिशिश्राभ्यान्तेनेन्द्रं प्रजापंतिरयाजयत्ततो वा इन्द्र इन्द्रों ऽभवृत्तस्मांदाहुरानुजाव्रस्यं यज्ञ इति स ह्येतेनाग्रेऽयंजतैष ह् वै कुणपंमित्ति यः स्त्रे प्रंतिगृह्णातिं पुरुषकुण्पमंश्वकुण्पङ्गौर्वा अत्रुं येन् पात्रेणान्नुम्बिभ्रंति यत्तन्न निर्णेनिजति ततोऽधिं (३८)

मलं जायत एकं एव यंजेतेको हि प्रजापंतिरार्भोद्वादंश रात्रींदीक्षितः स्याद्वादंश मासाः संवथ्सरः संवथ्सरः प्रजापंतिः प्रजापंतिर्वावेष एष ह त्वे जांयते यस्तप्सोऽधि जायते चतुर्धा वा एतास्तिस्रस्तिस्रो रात्रयो यद्वादंशोप्सदो याः प्रथमा यज्ञं ताभिः सम्भंरति या द्वितीयां युज्ञं ताभिरा रंभते (३९)

यास्तृतीयाः पात्रांणि ताभिर्निर्णेनिक्ते याश्चंतुर्थीरिष् ताभिरात्मानमन्तर्तः शुन्धते यो वा अस्य पृशुमित्तं मार्सर सौंऽित्त यः पुरोडाशम्मस्तिष्कर् स यः परिवापं पुरीषु स य आज्यंम्मुञ्जान् स यः सोम स्वेद स् सोऽपि हु वा अस्य शीर्षण्यां निष्पदः प्रति गृह्णाति यो द्वांदशाहे प्रंतिगृह्णाति तस्माद्वादशाहेन न याज्यंम्पाप्मनो व्यावृत्त्ये॥ (४०)

अर्यच्छुदिधं रभते द्वादशाहेनं चुत्वारिं च॥————[१०]

एकंस्मै स्वाहां द्वाभ्याः स्वाहां त्रिभ्यः स्वाहां चतुर्भ्यः स्वाहां प्रश्नभ्यः स्वाहां प्रश्नभ्यः स्वाहां प्रश्नभ्यः स्वाहां द्रशभ्यः स्वाहं वतुर्दशभ्यः स्वाहां व्राद्रशभ्यः स्वाहां त्रयोद्रशभ्यः स्वाहां चतुर्द्रशभ्यः स्वाहां पश्चद्रशभ्यः स्वाहां पोड्रशभ्यः स्वाहां सप्तद्रशभ्यः स्वाहां पश्चद्रशभ्यः स्वाहां पोड्रशभ्यः स्वाहां सप्तद्रशभ्यः स्वाहां प्रश्नद्रश्च स्वाहां नवंवि शत्ये स्वाहा स्वंसमे स्वाहां शताय स्वाहा द्वाभ्या शताभ्या स्वाहा सर्वंसमे स्वाहां॥ (४१)

नवंचत्वारि श्राते स्वाहैका न्नैकंवि श्रातिश्च॥———[११]

एकंस्मै स्वाहाँ त्रिभ्यः स्वाहां पुश्चभ्यः स्वाहां सप्तभ्यः

स्वाहां न्वभ्यः स्वाहं काद्शभ्यः स्वाहां त्रयोद्शभ्यः स्वाहां पश्चद्शभ्यः स्वाहां सप्तद्शभ्यः स्वाहेकान्न विश्वात्ये स्वाहा नवंविश्शत्ये स्वाहेकान्न चंत्वारिश्शते स्वाहा नवंविश्वात्ये स्वाहेकान्न चंत्वारिश्याते स्वाहा नवंपष्ट्ये स्वाहेकान्नाशीत्ये स्वाहा नवंपष्टि स्वाहेकान्नाशीत्ये स्वाहा नवंशीत्ये स्वाहेकान्न श्वाय स्वाहां श्वाय स्वाहां सवंसमे स्वाहां॥ (४२)

एकंस्मै त्रिभ्यः पंश्चाशत्॥_____[१२]

द्वाभ्याः स्वाहां चृतुभ्यः स्वाहां षुद्धाः स्वाहांऽष्टाभ्यः स्वाहां दशभ्यः स्वाहां द्वादशभ्यः स्वाहां चतुर्दशभ्यः स्वाहां षोड्रशभ्यः स्वाहां उष्टादशभ्यः स्वाहां विश्र्यत्ये स्वाहा-ऽष्टानंवत्ये स्वाहां शृताय स्वाहा सर्वस्मे स्वाहां॥ (४३)

द्वाभ्यांमुष्टानंवत्ये पिट्वर्रशतिः॥———[१३]

त्रिभ्यः स्वाहां पश्चभ्यः स्वाहां सप्तभ्यः स्वाहां न्वभ्यः स्वाहं काद्रशभ्यः स्वाहां त्रयोद्रशभ्यः स्वाहां पश्चद्रशभ्यः स्वाहां पश्चद्रशभ्यः स्वाहां सप्तद्रशभ्यः स्वाहेकान्न विश्रेषात्ये स्वाहा नवंविश्रात्ये स्वाहेकान्न चंत्वारिश्राते स्वाहा नवंचत्वारिश्राते स्वाहेकान्न षष्ट्री स्वाहा नवंषष्ट्री स्वाहेकान्नाशीत्ये स्वाहा नवंशीत्ये

स्वाहैकान्न शताय स्वाहां शताय स्वाहा सर्वस्मे स्वाहां॥ (४४)

त्रिभ्यौं ऽष्टाचत्वारि्र्शत्॥——[१४]

चृतुर्भ्यः स्वाहाँ ऽष्टाभ्यः स्वाहाँ द्वाद्शभ्यः स्वाहां षोड्शभ्यः स्वाहां विश्शृत्ये स्वाहा षण्णंवत्ये स्वाहां शृताय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहाँ॥ (४५)

चृतुर्भ्यः षण्णंवत्यै षोडंश॥———[१५]

पृश्चभ्यः स्वाहां दृशभ्यः स्वाहां पश्चदृशभ्यः स्वाहां विश्शृत्ये स्वाहा पर्श्वनवत्ये स्वाहां शृताय स्वाहा सर्वस्मे स्वाहां॥ (४६)

पुश्चभ्यः प्रश्चंनवत्ये चतुर्दश॥——[१६]

दुशभ्यः स्वाहां विश्शृत्ये स्वाहां त्रिश्शते स्वाहां चत्वारिश्शते स्वाहां पञ्चाशते स्वाहां षृष्ट्ये स्वाहां सप्तृत्ये स्वाहां ऽशीत्ये स्वाहां नवृत्ये स्वाहां शृताय स्वाहा सर्वस्मे स्वाहां॥ (४७)

दुशभ्यो द्वाविर्शितिः॥——[१७]

पुश्चाशते द्वात्रि ५शत्॥---

विष्शृत्यै स्वाहां चत्वारिष्शते स्वाहां षृष्ट्यै स्वाहां ऽशीत्यै स्वाहां शृताय स्वाहा सर्वसमै स्वाहां॥ (४८)

विर्शत्ये द्वादंश॥——[१८]

पृश्चाशते स्वाहां शताय स्वाहा द्वाभ्या श्रे शताभ्या स्वाहां विभयः शतेभ्यः स्वाहां चतुभ्यः श्रोभ्यः स्वाहां पृश्चभ्यः श्रोभ्यः स्वाहां पृश्चभ्यः श्रोभ्यः स्वाहां पृश्चभ्यः श्रोभ्यः स्वाहां पृश्चभ्यः श्रोभ्यः स्वाहां नवभ्यः श्रोभ्यः स्वाहां सहस्रायः स्वाहां स्वाहां॥ (४९)

श्ताय स्वाहां सहस्राय स्वाहाऽयुतांय स्वाहां नियुतांय स्वाहां प्रयुतांय स्वाहाऽर्बुदाय स्वाहा न्यंर्बुदाय स्वाहां समुद्राय स्वाहा मध्यांय स्वाहाऽन्ताय स्वाहां

परार्धाय स्वाहोषसे स्वाहा व्युष्टि स्वाहोदेष्यते स्वाहोँ द्यते स्वाहोँ द्यते स्वाहोदिताय स्वाहां सुवर्गाय स्वाहां लोकाय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहाँ॥ (५०)

शृतायाृष्टात्रि ५ंशत्॥————[२०]

प्रजवं ब्रह्मवादिनः किमेष वा आप्त आंदित्या उभयोः प्रजापंतिरन्वांयुन्निन्द्रो वे सुदिङ्कान्द्रो वे शिथिलः प्रजापंतिरकामयतान्नादः सा विराह्यसावांदित्यौऽर्वाङ्कृतमा मेऽग्निना स्वाहाधिन्दुन्द्रोौऽञ्चेतायं कृष्णायौषंधीभ्यो वनस्पतिभ्यो विरश्तिः॥

[२१]

॥तृतीयः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां सप्तमकाण्डे तृतीयः प्रश्नः॥

प्रजवं वा एतेनं यन्ति यहंश्ममहं पापाव्हीयं वा एतेनं भवन्ति यहंश्ममह्यों वे प्रजवं यतामपंथेन प्रतिपद्यंते यः स्थाणु हिन्ति यो भ्रेषं न्येति स हीयते स यो वै दंशमे- ऽहंन्नविवाक्य उपहृन्यते स हीयते तस्मै य उपहताय व्याह् तमेवान्वारभ्य समंश्र्जतेऽथ यो व्याह् सः (१)

हीयते तस्माँ इश्मेऽहं न्नविवाक्य उपहताय न व्युच्यमथो खल्वां हुर्यज्ञस्य वे समृद्धेन देवाः सुंवर्गं लोकमांयन् यज्ञस्य व्यृद्धेना सुंरान्परां भावयन्निति यत्खलु वे यज्ञस्य समृद्धं तद्यजंमानस्य यद्यृद्धं तद्भातृं व्यस्य स यो वे दंशमेऽहं न्नविवाक्य उपहृन्यते स प्वातिं रेचयति ते ये बाह्यां दशीकवंः (२)

स्युस्ते वि ब्रूंयुर्यिद् तत्र न विन्देयुंरन्तःसद्साद्युच्यं

यदि तत्र न विन्देयुंर्गृहपंतिना व्युच्यन्तद्युच्यंमेवाथ वा पृतथ्मंपराज्ञियां ऋग्भिः स्तुंवन्तीयं वै सपंतो राज्ञी यद्वा अस्यां किं चार्चन्ति यदांनृचुस्तेनेय स्पंराज्ञी ते यदेव किं च वाचानृचुर्यद्तोऽध्यंर्चितारंः (३)

तदुभयंमा्त्वाव्रध्योत्तिष्ठामेति ताभिर्मनंसा स्तुवते न वा इमामंश्वर्थो नाश्वंतरीर्थः सद्यः पर्याप्तमर्हित मनो वा इमा स्यः पर्याप्तमर्हित मनः परिभवितुमथ् ब्रह्मं वदन्ति परिमिता वा ऋचः परिमितानि सामानि परिमितानि यजू स्ष्यथैतस्यैवान्तो नास्ति यद्वह्म तत्प्रतिगृण्त आ चंक्षीत स प्रंतिगरः॥ (४)

व्याह् स दंशी॒कवौँऽर्चि॒तारः स एकंश्र॥———[१]

ब्रह्मवादिनों वदन्ति किं द्वांदशाहस्यं प्रथमेनाहृर्त्विजां यजमानो वृङ्क इति तेजं इन्द्रियमिति किं द्वितीयेनेति प्राणानन्नाद्यमिति किं तृतीयेनेति त्रीनिमाल्लोणकानिति किं चंतुर्थेनेति चतुंष्पदः प्रशूनिति किम्पंश्चमेनेति पश्चौक्षराम्पङ्किमिति कि॰ षष्ठेनेति षडृत्निति कि॰ संप्तमेनेति स्प्तपंदा॰ शक्वरीमिति (५) किमंष्टमेनत्यष्टाक्षंरां गायत्रीमिति किं नंवमेनेतिं त्रिवृत् इं स्तोम्मिति किं दंशमेनेति दशांक्षरां विराज्मिति किमेकादशेनत्येकांदशाक्षरां त्रिष्टुभूमिति किं द्वांदशेनेति द्वादंशाक्षरां जगंतीमित्येतावृद्वा अंस्ति यावंदेतद्यावंदेवास्ति तदंषां वृद्धे॥ (६)

शक्तंरीमित्येकंचत्वारि १शच॥_____[2]

पुष वा आप्तो द्वांदशाहो यत्रंयोदशरात्रः संमान इ ह्यंतदह्यंत्रांयणीयंश्चोदयनीयंश्च त्र्यंतिरात्रो भवति त्रयं इमे लोका पृषां लोकानामार्थौ प्राणो वै प्रंथमोऽतिरात्रो व्यानो द्वितीयोऽपानस्तृतीयः प्राणापानोदानेष्वेवान्नाद्ये प्रतिं तिष्ठन्ति सर्वमायुंर्यन्ति य पृवं विद्वा रसम्रयोदशरात्रमासंते तदांहुर्वाग्वा पृषा वितंता (७)

यद्वांदशाहस्तां विच्छिंन्युर्यन्मध्येऽतिरात्रं कुर्युरुप्दासुंका गृहपंतेर्वाख्स्यांदुपरिष्टाच्छन्दोमानांम्महावृतं कुर्वन्ति सन्तंतामेव वाचमवं रुन्द्वतेऽनुंपदासुका गृहपंतेर्वाग्भवित प्शवो व छन्दोमा अन्नम्महावृतं यदुपरिष्टाच्छन्दोमानां-म्महावृतं कुर्वन्ति प्शुषुं चैवान्नाद्यं च प्रतिं तिष्ठन्ति॥ (८)

आदित्या अंकामयन्तोभयौंलींकयोर्ऋध्रुयामेति

एतं चंतुर्दशरात्रमंपश्यन्तमाहंरन्तेनांयजन्त ततो

त उभयों र्लोकयों राध्नवन्नस्मि इश्चामुष्मि ईश्च य

विद्वा १ संश्रत् दशरात्रमासंत उभयोरेव लोकयोर्ंऋध्रवन्त्य-स्मि १ श्चामुष्मि १ श्च चतुर्दशरात्रो भंवति सप्त ग्राम्या ओषंधयः स्प्तार्ण्या उभयीषामवं रुद्धे यत्पराचीनांनि पृष्ठानि (९) भवंन्त्यमुमेव तैर्लोकम्भि जंयन्ति यत्प्रतीचीनांनि पृष्ठानि भवंन्तीममेव तैर्लोकम्भि जंयन्ति त्रयस्त्रि १ शौ मध्यतः स्तोमी भवतः साम्राज्यमेव गंच्छन्त्यधिराजौ भंवतोऽधिराजा एव संमानानां भवन्त्यतिरात्राव्यभितों भवतः परिगृहीत्यै॥ (१०)

प्रजापंतिः सुवर्गं लोकमैत्तं देवा अन्वायन्तानांदित्याश्चं प्शवश्चान्वांयन्ते देवा अंब्रुवन् यान्पशूनुपाजींविष्म् त इमें उन्वाग्मन्निति तेभ्यं एतं चंतुर्दशरात्रम्प्रत्यौंहन्त आंदित्याः पृष्ठेः सुंवर्गं लोकमारोहन्त्र्यहाभ्यांमस्मिन्नौंके प्शून्प्रत्यौंहन्युष्ठरांदित्या अमुष्मिन्नौंक आर्ध्रुवन्र्यहाभ्यांमस्मिन्

लोक प्रावो य एवं विद्वा र संश्चतुर्दशरात्रमासंत उभयोरेव लोकयोरंऋध्रवन्त्यस्मि श्चामुष्मि श्चे पृष्ठेरेवामुष्मिं श्चेंक ऋध्रवन्तिं त्र्यहाभ्यांमस्मि श्चेंक ज्योति गौरायुरितिं त्र्यहो भंवतीयं वाव ज्योतिरन्तरिक्षं गौरसावायुंरिमानेव लोकानभ्यारोहन्ति यदन्यतः पृष्ठानि स्युर्विविवध श् स्यान्मध्ये पृष्ठानिं भवन्ति सविवधत्वायं (१२)

ओजो वै वीर्यं पृष्ठान्योजं एव वीर्यम्मध्यतो दंधते बहद्रथन्तराभ्यां यन्तीयं वाव रंथन्तरमुसौ बृहद्गभ्यामेव यन्त्यथों अनयोरेव प्रतिं तिष्ठन्त्येते वै यज्ञस्याञ्जसायनी स्रुती ताभ्यांमेव सुंवर्गं लोकं यंन्ति पराश्चो वा एते सुंवर्गं लोकम्भ्यारोहन्ति ये पराचीनानि पृष्ठान्यंपयन्ति प्रत्यङ्ग्रहो भंवति प्रत्यवंरूढ्या अथो प्रतिष्ठित्या उभयों र्लोकयोर् ऋद्धोत्तिष्ठन्ति चतुर्दशैतास्तासां या दश दशाँक्षरा विराडन्नं विराड्विराजैवान्नाद्यमवं रुन्धते याश्चतंस्रश्चतंस्रो दिशों दिक्ष्वेव प्रति तिष्ठन्त्यतिरात्रावभितों भवतः परिंगृहीत्यै॥ (१३)

आर्धुवन्न्यहाभ्यांमस्मिन्थ्संविवधृत्वायः प्रतिष्ठित्याः एकंत्रि॰शच॥————[५]

इन्द्रो वै स्टड्डेवर्ताभिरासीथ्स न व्यावृतंमगच्छुथ्स प्रजापंतिमुपांधावत्तस्मां पुतम्पंश्चदशरात्रम्प्रायंच्छ्त्तमाहंर्त् तेनांयजत् ततो वै सौंऽन्याभिर्देवतांभिर्व्यावृतंमगच्छुद्य पृवं विद्वा १ संः पश्चदशरात्रमासंते व्यावृतंमेव पाप्मना भ्रातृंव्येण गच्छन्ति ज्योतिगौरायुरितिं त्र्यहो भंवतीयं वाव ज्योतिंर्न्तरिक्षम् (१४)

गौर्सावायुंरेष्वेव लोकेषु प्रति तिष्ठन्त्यसंत्रं वा एतद्यदेछन्दोमं यच्छन्दोमा भवन्ति तेन सत्त्रं देवतां एव पृष्ठेरवं रुन्धते पृश्र्व्जन्दोमेरोजो वा वीर्यं पृष्ठानि पृश्वं पृष्ठेरवं रुन्धते पृश्र्वं वीर्यं पृश्र्षु प्रति तिष्ठन्ति पश्चदशरात्रो भवति पश्चद्दशो वज्रो वज्रमेव भ्रातृं व्येभ्यः प्र हं रन्त्यतिरात्राविभेतों भवत इन्द्रियस्य परिगृहीत्यै॥ (१५)

इन्द्रो वै शिंथिल इवाप्रतिष्ठित आसीथ्सोऽसुरेभ्यो-ऽबिभेथ्स प्रजापंतिमुपांधावत्तस्मां एतम्पंश्चदशरात्रं

वज्रम्प्रायंच्छुत् तेनासुरान्पराभाव्यं विजित्य श्रियंमगच्छदग्निष्टुत पाप्मानं निरंदहत पश्चदशरात्रेणौजो बलंमिन्द्रियं वीर्यमात्मन्नंधत्त य एवं विद्वारसः पञ्चदशरात्रमासंते भ्रातृंव्यानेव पंराभाव्यं विजित्य श्रियं गच्छन्त्यग्निष्टृतां पाप्मानं निः (१६)

दहन्ते पृश्चद्रश्रात्रेणौजो बर्लमिन्द्रियं वीर्यमात्मन्दंधत एता एव पंश्व्याः पश्चंदश् वा अर्धमासस्य रात्रंयोऽ-धमास्रशः संवथ्सर औप्यते संवथ्सरम्पृशवोऽनु प्र जांयन्ते तस्मात्पश्व्यां एता एव सुंवर्ग्याः पश्चंदश् वा अर्धमासस्य रात्रंयोऽर्धमास्रशः संवथ्सर औप्यते संवथ्सरः सुंवर्गो लोकस्तस्माथ्सुवर्ग्यां ज्योतिर्गोरायुरितिं त्र्यहो भंवतीयं वाव ज्योतिंर्न्तरिक्षम् (१७)

गौर्सावायुंरिमानेव लोकान्भ्यारोहिन्त् यद्न्यतः पृष्ठानि स्युर्विविवधः स्यान्मध्ये पृष्ठानि भवन्ति सविवध्त्वायौजो व वीर्यं पृष्ठान्योजं एव वीर्यम्मध्यतो दंधते बृहद्रथन्त्राभ्यां यन्तीयं वाव रंथन्त्रम्सौ बृहद्गभ्यामेव यन्त्यथो अनयोरेव प्रति तिष्ठन्त्येते व यज्ञस्यांश्रसायंनी स्रुती ताभ्यांमेव सुंवर्गं लोकम् (१८)

यन्ति परांश्रो वा एते सुंवर्गं लोकमभ्यारोहिन्त

ये पंराचीनांनि पृष्ठान्यंपयन्तिं प्रत्यङ्ग्राहो भंवति प्रत्यवंरूढ्या अथो प्रतिष्ठित्या उभयौर्लोकयोर्ऋद्धोत्तिष्ठन्ति पश्चंदशैतास्तासां या दश दशौक्षरा विराडन्नं विराड्विराजैवान्नाद्यमवं रुन्थते याः पश्च पश्च दिशों दिक्ष्वेंव प्रतिं तिष्ठन्त्यतिरात्राव्यभितों भवत इन्द्रियस्यं वीर्यस्य प्रजायें पशूनां परिगृहीत्यै॥ (१९)

गृच्छुन्यृष्ट्रिश्तं पाप्पानृत्रिर्निशिक्षां प्रजाये हे चे॥———[७]
प्रजापंतिरकामयतान्नादः स्यामिति स एत १
संप्तदशरात्रमंपश्यत्तमाहंरत्तेनांयजत् ततो वै सोंऽन्नादोंऽभव्द्य एवं विद्वा १ सं: सप्तदशरात्रमासंतेऽन्नादा एव भवन्ति
पश्चाहो भविति पश्च वा ऋतवंः संवथ्सर ऋतुष्वेव संवथ्सरे
प्रति तिष्ठन्त्यथो पश्चाक्षरा पङ्किः पाङ्को युज्ञो युज्ञमेवावं
रुन्धतेऽसंत्रं वा एतत् (२०)

यदंछन्दोमं यच्छंन्दोमा भवंन्ति तेनं स्त्रं देवतां एव पृष्ठेरवं रुन्थते पृश्चञ्छंन्दोमैरोजो वै वीर्यं पृष्ठानिं पृशवंश्छन्दोमा ओजंस्येव वीर्यं पृशुषु प्रतिं तिष्ठन्ति सप्तदशरात्रो भविति सप्तदशः प्रजापंतिः प्रजापंतरात्र्यां अतिरात्रावभितों भवतो- पुतथ्सुप्तत्रि 🕹 श्चच॥

ऽन्नाद्यंस्य परिंगृहीत्यै॥ (२१)

सा विराडिकम्यांतिष्ठद्वहांणा देवेष्वन्नेनासंरेषु ते देवा अंकामयन्तोभय् सं वृंशीमिह् ब्रह्म चान्नं चेति त एता विर्शाति रात्रीरपश्यन्ततो वै त उभय् समंवृञ्जत् ब्रह्म चान्नं च ब्रह्मवर्चिसिनौंऽन्नादा अंभवन् य एवं विद्वारसं एता आसंत उभयमेव सं वृंञ्जते ब्रह्म चान्नं च (२२)

ब्रह्मवर्चिसनों ऽन्नादा भंवन्ति द्वे वा एते विराजौ तयोंरेव नाना प्रति तिष्ठन्ति विश्वो वै पुरुषो दश् हस्त्यां अङ्गुलयो दश् पद्या यावांनेव पुरुषस्तमास्वोत्तिष्ठन्ति ज्योतिर्गौरायुरिति त्र्यहा भंवन्तीयं वाव ज्योतिर्न्तिरेक्षं गौर्सावायुरिमानेव लोकान्भ्यारोहन्त्यभिपूर्वं त्र्यहा भंवन्त्यभिपूर्वमेव सुंवर्गम् (२३)

लोकम्भ्यारोहिन्त् यद्न्यतः पृष्ठानि स्युर्विविवधः स्यान्मध्ये पृष्ठानि भवन्ति सविवधृत्वायौजो वै वीर्यं पृष्ठान्योजं एव वीर्यम्मध्यतो देधते बृहद्रथन्त्राभ्यां यन्तीयं वाव रथन्त्रम्सौ बृहदाभ्यामेव यन्त्यथो अनयोरेव प्रति तिष्ठन्त्येते वै यज्ञस्यां असायंनी स्नुती ताभ्यां मेव सुंवर्गं लोकं यंन्ति परांश्चो वा एते सुंवर्गं लोकम्भ्यारोहिन्ति ये पंराचीनांनि पृष्ठान्युंप्यन्ति प्रत्यङ्ग्राहो भेवति प्रत्यवंरूढ्या अथो प्रतिष्ठित्या उभयौर्लोकयोर् ऋद्धोत्तिष्ठन्त्यतिरात्राविभितो भवतो ब्रह्मवर्चसस्यान्नाद्यंस्य परिगृहीत्यै॥ (२४)

वृञ्जते बह्म चात्रंश्च सुवर्गमेते सुंवर्गत्रयोविश्यतिश्चा——[९]
असावादित्यौऽस्मिल्लौंक आंसीत्तं देवाः पृष्ठेः परिगृह्यं
सुवर्गं लोकमंगमयन्यरेर्वस्तात्पर्यगृह्णन्दिवाकीर्त्येन सुवर्ग

लोके प्रत्यंस्थापयन्यरैंः प्रस्तात्पर्यंगृह्णन्यृष्ठैरुपावांरोह्न्थ्स वा असावांदित्योऽमुष्मिं ह्याँके परैरुभ्यतः परिगृहीतो यत्पृष्ठानि भवन्ति सुवर्गमेव तैर्लोकं यज्ञंमाना यन्ति परैर्वस्तात्परि गृह्णन्ति दिवाकीर्त्येन (२५)

सुवर्गे लोके प्रतिं तिष्ठन्ति परैंः प्रस्तात्परिं गृह्णन्ति पृष्ठेरुपावंरोहन्ति यत्परें प्रस्तान्न स्युः परांश्वः सुवर्गाल्लोकान्निष्पंद्येर्न् यदवस्तान्न स्युः प्रजा निर्देहेयुर्भितों दिवाकीत्यं परंःसामानो भवन्ति सुवर्ग एवैनांलीं उभ्यतः परिं गृह्णन्ति यजंमाना वै दिवाकीत्यं संवथ्सरः

परं:सामानोऽभितों दिवाकीृर्त्यं परंः सामानो भवन्ति संवथ्सर एवोभयतः (२६)

प्रतिं तिष्ठन्ति पृष्ठं वै दिवाकीर्त्यम्पार्श्वे परंःसामानोऽभितो

दिवाकीर्त्यं परंःसामानो भवन्ति तस्मांदभितः पृष्ठम्पार्श्वे

भूयिष्ठा ग्रहां गृह्यन्ते भूयिष्ठ शस्यते यज्ञस्यैव तन्मध्यतो

ग्रन्थं ग्रंथन्त्यविंस्र साय सप्त गृह्यन्ते सप्त वै शीर्षण्याः

प्राणाः प्राणानेव यजंमानेषु दधित यत्पंराचीनांनि पृष्ठानि भवंन्त्यमुमेव तैर्लोकमभ्यारोहन्ति यदिमं लोकं न (२७) प्रत्यवरोहें युरुद्वा माद्येयुर्यजमानाः प्र वां मीयेरन् यत्प्रंतीचीनांनि पृष्ठानि भवंन्तीममेव तैर्लोकम्प्रत्यवंरोहन्त्यथों अस्मिन्नेव लोके प्रति तिष्ठन्त्यनुंन्मादायेन्द्रो वा अप्रतिष्ठित आसीथ्स प्रजापंतिमुपांधावत्तस्मां एतमेंकवि श्रातिरात्रम्प्रायंच्छ ततो वै स प्रत्यंतिष्ठद्ये बंहुयाजिनोऽप्रंतिष्ठिताः (२८) स्युस्त एंकवि शतिरात्रमांसीरन्द्वादंश मासाः पश्चर्तवस्रयं इमे लोका असार्वादित्य एकविर्श एतार्वन्तो वै देवलोकास्तेष्वेव यंथापूर्वं प्रति तिष्ठन्त्यसावांदित्यो न व्यंरोचत स प्रजापंतिमुपांधावत्तरमां एतमेंकवि शति-

रात्रम्प्रायंच्छ्तमाहंर्त्तेनांयजत् ततो वै सोंऽरोचत् य एवं विद्वारंस एकविश्शतिरात्रमासंते रोचंन्त एवैकंविश्शतिरात्रो भंवति रुग्वा एंकविश्शो रुचंमेव गंच्छ्नत्यथौं प्रतिष्ठामेव प्रतिष्ठा ह्यंकविश्शों-ऽ तिरात्राविभितों भवतो ब्रह्मवर्चसस्य परिगृहीत्यै॥ (२९)

गृह्ण्-ते दिवाकीत्येंनैवोभयतो नाप्रंतिष्ठिता आसंत एकंवि श्वातिश्च॥———[१०]

अर्वाङ्यज्ञः सं क्रांमत्वमुष्मादिष् मामि। ऋषीणां यः पुरोहितः। निर्देवं निर्वीरं कृत्वा विष्कंन्धं तस्मिन् हीयतां योंऽस्मान्द्वेष्टिं। शरीरं यज्ञशमलं कुसीदं तस्मिन्थ्सीदतु यों-ऽस्मान्द्वेष्टिं। यज्ञं यज्ञस्य यत्तेज्ञस्तेन सं क्रांम मामि। ब्राह्मणानृत्विजो देवान् यज्ञस्य तपंसा ते सवाहमा हुंवे। इष्टेनं पक्षमुपं (३०)

ते हुवे स्वाहम्। सन्ते वृञ्जे सुकृतः सं प्रजां पृश्चन्। प्रैषान्थ्यांमिधेनीरांघारावाज्यंभागावाश्रुंतम्प्रत्याश्रुंतमा शृंणामि ते। प्रयाजानूयाजान्थ्यंष्टकृतमिडांमाशिष आ वृंञ्जे सुवंः। अग्निनेन्द्रेण सोमेन सरंस्वत्या विष्णुंना देवतांभिः। याज्यानुवाक्यांभ्यामुपं ते हुवे स्वाहं यज्ञमा दंदे ते वषंद्वृतम्।

स्तुत । शस्त्रम्प्रंतिग्रं ग्रह्मिडांमाशिषंः (३१)

आ वृंश्चे सुवंः। पृत्तीसंयाजानुपं ते हुवे सवाह श् संमिष्टयजुरा दंदे तवं। पृश्नू-असुतम्पुरोडाशा-असवंनान्योत यज्ञम्। देवा-असेन्द्रानुपं ते हुवे सवाहम्ग्रिम्खा-असोमंवतो ये च विश्वे॥ (३२)

उप् प्रह्मिडांमा्शिषे द्वात्रिरंशच॥———[११] भूतम्भव्यंम्भविष्यद्वष्ट्थ्स्वाहा नम् ऋख्साम् यजुर्वष्ट्थ्स्वाहा नमो गायत्री त्रिष्टुङ्गगंती वष्ट्थ्स्वाहा

नर्मः पृथिव्यन्तिरिक्षं द्यौर्वष्ट्य्स्वाह्यं नमोऽग्निर्वायः सूर्यो वष्ट्य्स्वाह्य नर्मः प्राणो व्यानोऽपानो वष्ट्यस्वाह्य नमोऽन्नं कृषिर्वृष्टिर्वष्ट्यस्वाह्य नर्मः पिता पुत्रः पौत्रो वष्ट्यस्वाह्य नर्मो भूर्भुवःसुवर्वष्ट्यस्वाह्य नर्मः॥ (३३)

भुवंश्चत्वारिं च॥-----[१२]

आ में गृहा भंवंं त्वा प्रजा म् आ मां युज्ञो विंशतु वीर्यावान्। आपों देवीर्यज्ञिया मा विंशन्तु सहस्रंस्य मा भूमा मा प्र हांसीत्। आ मे ग्रहों भवत्वा पुंरोरुख्स्तुंतश्स्रे मा विंशता स्मीचीं। आदित्या रुद्रा वसंवो मे सदस्याः

सहस्रंस्य मा भूमा मा प्र हांसीत्। आ मांग्निष्टोमो विंशतूक्थ्यंश्चातिरात्रो मा विंशत्वापिशर्वरः। तिरोअंह्रिया मा सुहुंता आ विंशन्तु सुहस्रंस्य मा भूमा मा प्र हांसीत्॥ (३४)

अ्ग्रिष्टोमो विंशत्वृष्टादेश च॥----[१३] अग्निना तपोऽन्वंभवद्वाचा ब्रह्मं मुणिनां रूपाणीन्द्रंण देवान् वातेन प्राणान्थ्सूर्येण द्याश्चन्द्रमंसा नक्षेत्राणि युमेनं पितृत्राज्ञां मनुष्यांन्फलेनं नादेयानंजगरेणं सर्पान्व्याघ्रेणांरण्यान्पशूञ्छोनेनं पतित्रणो वृष्णाश्वांनृषभेण गा बुस्तेनाजा वृष्णिनावीं व्रीहिणान्नानि यवेनौषंधीर्न्यग्रोधेन वनस्पतीनुदुम्बरेणोर्जङ्गायत्रिया छन्दा ५सि त्रिवृता स्तोमाँन्ब्राह्मणेन् वाचम्॥ (३५)

स्वाहाधिमाधीताय स्वाहा स्वाहाधीत्ममनंसे स्वाहा स्वाहा मनंः प्रजापंतये स्वाहा काय स्वाहा कस्मै स्वाहां कतुमस्मै स्वाहादित्यै स्वाहादित्यै मह्यै स्वाहादित्यै सुमृडीकायै स्वाहा सरंस्वत्यै स्वाहा सरंस्वत्यै बृहत्यैं स्वाहा सरंस्वत्यै पावकायै स्वाहां पूष्णे स्वाहां पूष्णे प्रंपृथ्यांय स्वाहां पूष्णे न्रन्धिंषाय

स्वाह्य त्वष्ट्रे स्वाह्य त्वष्ट्रे तुरीपाय स्वाह्य त्वष्ट्रे पुरुरूपाय स्वाह्य विष्णंवे निखुर्यपाय स्वाह्य विष्णंवे निभूयपाय स्वाह्य सर्वस्मै स्वाहाँ॥ (३६)

पुरुरूपांय स्वाहा दर्श च॥———[१५]
दुद्धाः स्वाहा हनूँभ्या ड् स्वाहोष्ठाँभ्या ड् स्वाहा मुखांय
वाहा नासिंकाभ्या ड् स्वाहाक्षीभ्या ड् स्वाहा कर्णाभ्या ड्

स्वाहा नासिकाभ्याङ् स्वाहाक्षीभ्याङ् स्वाहा कर्णाभ्याङ् स्वाहा पार इक्षवीऽवार्यभ्यः पक्ष्मभ्यः स्वाहावार इक्षवीः पार्यभ्यः पक्ष्मभ्यः स्वाहां शीर्ष्णे स्वाहां भ्रूभ्याङ् स्वाहां लुलाटांय स्वाहां मूर्भे स्वाहां मस्तिष्कांय स्वाहा केशेभ्यः स्वाहा वहांय स्वाहां ग्रीवाभ्यः स्वाहां स्कन्थेभ्यः स्वाहां कीकंसाभ्यः स्वाहां पृष्टीभ्यः स्वाहां पाज्यस्यांय स्वाहां पार्श्वाभ्याङ् स्वाहां (३७)

अश्सौभ्या्ड् स्वाहां दोषभ्या्ड् स्वाहां बाहुभ्या्ड् स्वाहा जङ्घौभ्या्ड् स्वाहा श्रोणीभ्या्ड् स्वाहोरुभ्या्ड् स्वाहाष्ठीवद्मा्ड् स्वाहा जङ्घौभ्या्ड् स्वाहां भसदे स्वाहां शिखण्डेभ्यः स्वाहां वालधानांय स्वाहाण्डाभ्या्ड् स्वाहा शेपाय स्वाहा रेतेसे स्वाहां प्रजाभ्यः स्वाहां प्रजननाय स्वाहां पुद्धाः स्वाहां शुफेभ्यः स्वाहा लोमंभ्यः स्वाहां त्वचे स्वाहा लोहिंताय स्वाहां मा्र्साय स्वाहा स्नावंभ्यः स्वाहास्थभ्यः स्वाहां मुजभ्यः स्वाहाङ्गेभ्यः स्वाहात्मने स्वाहा सर्वस्मै स्वाहां॥ (३८)

पार्थाभ्या इं स्वाहां मुझभ्यः स्वाहा षद्वं॥———[१६] अञ्च्येताय स्वाहां असम्बर्धाय स्वाहां शितिपदे स्वाहा

शितिककुदे स्वाहां शितिरन्ध्रांय स्वाहां शितिपृष्ठाय स्वाहां शितयश्मांय स्वाहां पृष्पकर्णाय स्वाहां शितयोष्ठांय स्वाहां शितिभ्रवे स्वाहां कृष्णैताय स्वाहां रोहितेताय स्वाहांरुणैताय स्वाहेदशांय स्वाहां कीदशांय स्वाहां तादशांय स्वाहां सदशांय स्वाहां विसंदशाय स्वाहा सुसंदृशाय स्वाहां रूपाय स्वाहा सर्वस्मे स्वाहां॥ (३९)

कृष्णाय स्वाहाँ श्वेताय स्वाहां पिशङ्गाय स्वाहां सारङ्गाय स्वाहांरुणाय स्वाहां गौराय स्वाहां बुभवे स्वाहां नकुलाय स्वाहा रोहिंताय स्वाहा शोणांय स्वाहाँ श्यावाय स्वाहाँ श्यामाय स्वाहां पाकुलाय स्वाहां सुरूपाय स्वाहानुंरूपाय स्वाहा विरूपाय स्वाहा सरूपाय स्वाहा प्रतिंरूपाय स्वाहां श्वलांय स्वाहां कमलाय स्वाहा पृश्नंये स्वाहां पृश्चिस्वथाय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहां॥ (४०)

कृष्णाय पर्द्वत्वारिश्यत्॥——[१८] ओषंधीभ्यः स्वाहा मूलैभ्यः स्वाहा तूलैभ्यः स्वाहा फलैभ्यः स्वाहा फलैभ्यः

काण्डैभ्यः स्वाह्य वल्शेभ्यः स्वाह्य पुष्पेभ्यः स्वाह्य फलेभ्यः स्वाहां गृहीतेभ्यः स्वाहागृहीतेभ्यः स्वाहावंपन्नेभ्यः स्वाह्य शयांनेभ्यः स्वाहा सर्वसमै स्वाहाँ॥ (४१)

वन्स्पतिभ्यः स्वाह्य मूलैभ्यः स्वाह्य तूलैभ्यः स्वाह्य स्कन्धौभ्यः स्वाह्य शाखौभ्यः स्वाहां पूर्णभ्यः स्वाह्य पूर्ष्पभ्यः स्वाह्य फलैभ्यः स्वाहां गृहीतभ्यः स्वाहागृहीतभ्यः स्वाहावपन्नभ्यः स्वाह्य शयानभ्यः स्वाहां शिष्टाय स्वाहातिशिष्टाय स्वाह्य परिशिष्टाय स्वाह्य स्शिष्टाय स्वाहोच्छिष्टाय स्वाहां रिक्ताय स्वाहारिक्ताय स्वाह्य

प्ररिक्ताय स्वाहा स॰रिक्ताय स्वाहोद्रिक्ताय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहाँ॥ (४२)

वनस्पतिंभ्यः स्कन्धौभ्यः शिष्टायं रिक्ताय षद्वंत्वारि १शत्॥————[२०]

[प्रजवं प्रजापंतिर्यदंछन्दोमन्तें हुवे सवाहमोषंधीभ्यो द्विचंत्वारिश्शत्॥42॥ प्रजवृष्ट् सर्वस्मै स्वाहाँ॥]

॥चतुर्थः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां सप्तमकाण्डे चतुर्थः प्रश्नः॥

बृह्स्पतिरकामयत् श्रन्में देवा दधीर्न्गच्छेयं पुरोधामिति स एतं चंतुर्विरशतिरात्रमंपश्यत्तमाहंर्त्तेनायजत् ततो वै तस्मै श्रद्देवा अदंधतागंच्छत्पुरोधां य एवं विद्वारसंश्चतुर्विरशतिरात्रमासंते श्रदेभ्यो मनुष्यां दधते गच्छंन्ति पुरोधां ज्योतिर्गौरायुरितिं त्र्यहा भवन्तीयं वाव ज्योतिर्न्तिरेक्षं गौर्सावायुः (१)

इमानेव लोकान्भ्यारीहन्त्यिभपूर्वं त्र्यहा भवन्त्यिभपूर्वमेव सुंवर्गं लोकम्भ्यारीहन्त्यसंत्रं वा एतद्यदेछन्दोमं यच्छंन्दोमा भवन्ति तेनं सत्रं देवतां एव पृष्ठेरवं रुन्धते पृश्चव्छंन्दोमा ओजंस्येव वीर्यं पृष्ठानिं पृशवंश्छन्दोमा ओजंस्येव वीर्यं पृश्चपु प्रतिं तिष्ठन्ति बृहद्रथन्तराभ्यां यन्तीयं वाव रंथन्तरम्सौ बृहद्यभ्यामेव (२)

यन्त्यथों अनयोरेव प्रतिं तिष्ठन्त्येते वै यज्ञस्यांश्वसायंनी स्रुती ताभ्यांमेव सुंवर्गं लोकं यंन्ति चतुर्वि शतिरात्रो भंवित् चतुर्वि शतिरर्धमासाः संवथ्सरः संवथ्सरः सुंवर्गो लोकः संवथ्सर एव सुंवर्गे लोके प्रतिं तिष्ठन्त्यथो चतुर्वि शत्यक्षरा गायत्री गायत्री ब्रह्मवर्चसङ्गायित्रयेव ब्रह्मवर्चसम्वं रुन्धतेऽतिरात्राविभितों भवतो ब्रह्मवर्चसस्य परिगृहीत्यै॥ (३)

असावायुंराभ्यामेव पश्चंचत्वारि १शच॥

यथा वै मंनुष्यां एवं देवा अग्रं आसन्तेंऽकामयुन्तावंर्तिम्पाप्मानंम्मृत्युमंपहत्य दैवी रं स्रसदं गच्छ्रेमेति त एतं चंतुर्वि शतिरात्रमंपश्यन्तमाहंरन्तेनांयजन्त ततो वै ते-ऽवंर्तिम्पाप्मानंम्मृत्युमंपहत्य दैवी रं सुर्सदंमगच्छ्न् य एवं विद्वारंसश्चतुर्विरशतिरात्रमासते-ऽवंर्तिमेव पाप्मानंमपहत्य श्रियं गच्छन्ति श्रीर्हि मंनुष्यंस्य (४)

दैवीं सुरसञ्च्योतिरतिरात्रो भंवति सुवर्गस्यं लोकस्यानुंख्यात्यै पृष्ठ्यंः षडहो भंवति षड्वा ऋतवंः संवथ्सरस्तम्मासां अर्धमासा ऋतवंः प्रविश्य स्रसदमगच्छन् य एवं विद्वारंसश्चतुर्विरशतिरात्रमासंते संवथ्सरमेव प्रविश्य पुरस्तां त्रयस्त्रि रशैरेवोभयतो ऽवंर्तिम्पाप्मानं मपहत्य दैवी र सरसदंम्मध्यतः (५)

गुच्छुन्ति पृष्ठानि हि दैवीं सुर्सज्ञामि वा पुतत्कुर्वन्ति यत्रयंस्रयस्त्रिर्शा अन्वश्चो मध्येऽनिरुक्तो भवति तेनाजाँम्यूर्ध्वानिं पृष्ठानिं भवन्त्यूर्ध्वाश्छंन्द्येमा उभाभ्यार् रूपाभ्यार् सुवुर्गं लोकं युन्त्यसंत्रुं वा एतद्यदंछन्दोमं यच्छन्दोमा भवन्ति तेन सुत्रं देवता एव पृत्छैरवं रुन्धते पुशूञ्छंन्दोमैरोजो वै वीर्यं पृष्ठानिं पुशवः (६)

छुन्दोमा ओर्जस्येव वीर्ये पृशुषु प्रतिं तिष्ठन्ति त्रयंस्रयस्त्रिष्शा अवस्ताँद्भवन्ति त्रयंस्रयस्त्रिष्शाः पुरस्तान्मध्ये पृष्ठान्युरो वै त्रयस्त्रिष्शा आत्मा पृष्ठान्यात्मनं एव तद्यजंमानाः शर्म नह्यन्तेऽनांतर्ये बृहद्रथन्तुराभ्यां यन्तीयं वाव रंथन्तुरमुसौ बृहद्यभ्यामेव यन्त्यथी अनयोरेव प्रति तिष्ठन्त्येते वै यज्ञस्यां असायंनी स्रुती ताभ्यां मेव (७)

सुवर्गं लोकं यन्ति पराश्चो वा एते सुंवर्गं लोकमभ्यारीहन्ति ये पराचीनानि पृष्ठान्युंपयन्तिं प्रत्यङ्क्षंडहो भंवति प्रत्यवंरूढ्या अथो प्रतिष्ठित्या उभयौर्लोकयोर्ंऋद्धोत्तिष्ठन्ति त्रिवृतोऽधि त्रिवृतमुपं यन्ति स्तोमाना सम्पंत्त्यै प्रभुवाय ज्योतिरग्निष्टोमो भवत्ययं वाव स क्षयोऽस्मादेव तेन क्षयात्र यंन्ति चतुर्वि शतिरात्रो भंवति चतुर्वि श्वातिरर्धमासाः संवथ्सरः संवथ्सरः सुवर्गो लोकः संवथ्सर एव सुवर्गे लोके प्रति तिष्ठन्त्यथो चतुर्वि शत्यक्षरा गायुत्री गायुत्री ब्रह्मवर्चसङ्गायित्रियैव ब्रह्मवर्चसमवं रुन्धतेऽतिरात्रावृभितों भवतो ब्रह्मवर्चसस्य परिंगृहीत्यै॥ (८)

मुनुष्यंस्य मध्यतः पुशवस्ताभ्यांमेव संवथ्सुरश्चतुंर्वि ५शतिश्च॥ **-**[२] ऋक्षा वा इयमंलोमकांसीथ्साकांमयतौषंधीभिवंनस्पतिंभिः प्र जांयेयेति सैतास्त्रिप्शत्प् रात्रीरपश्यत्ततो वा इयमोषंधीभिवंनस्पतिंभिः प्राजांयत् ये प्रजाकांमाः पृश्कांमाः स्युस्त एता आंसीर्न्प्रेव जांयन्ते प्रजयां पृश्भिरियं वा अंक्षुध्यथ्सैतां विराजंमपश्यत्तामात्मन्धित्वान्नाद्यमवांरुन्द्वौषंधीः (९)

वन्स्पतींन्य्रजां पृश्न्तेनांवर्धत् सा जेमानंम्मिह्मानंमगच्छ्द्य एवं विद्वारसं एता आसंते विराजंमेवात्मन्धित्वाऽन्नाद्यमवं रुन्धते वर्धन्ते प्रजयां पृश्निर्जेमानंम्मिह्मानं गच्छन्ति ज्योतिरतिरात्रो भंवति सुवर्गस्यं लोकस्यानंख्यात्ये पृष्ठमः षड्हो भंवति षड्वा ऋतवः षदृष्ठानि पृष्ठैरेवर्तून्न्वारोहन्त्युतुभिः संवथ्सरन्ते संवथ्सर एव (१०)

प्रतिं तिष्ठन्ति त्रयिक्षिर्शात्रंयिक्षिर्शम्, यन्ति यज्ञस्य सन्तंत्या अथौं प्रजापंतिर्वे त्रंयिक्षिर्शः प्रजापंतिमेवा रंभन्ते प्रतिष्ठित्यै त्रिण्वो भवति विजित्या एकविर्शो भविति प्रतिष्ठित्या अथो रुचंमेवात्मन्दंधते त्रिवृदंग्रिष्टुद्धंवित पाप्मानंमेव तेन निर्देह्न्तेऽथो तेजो वे त्रिवृत्तेजं एवात्मन्दंधते पश्चदश इन्द्रस्तोमो भवितीन्द्रियमेवावं (११)

रुन्धते सप्तद्रशो भंवत्यन्नाद्यस्यावंरुद्धा अथो प्रैव तेनं जायन्त एकविर्शो भंवित् प्रतिष्ठित्या अथो रुचंमेवात्मन्दंधते चतुर्विर्शो भंवित् चतुर्विरशतिरर्धमासाः संवथ्सरः संवथ्सरः स्वंवर्गो लोकः संवथ्सर एव स्वंवर्गे लोके प्रति तिष्ठन्त्यथो एष वै विषूवान् विषूवन्तो भवन्ति य एवं विद्वार्श्सं एता आसंते चतुर्विर्शात्पृष्ठान्युपं यन्ति संवथ्सर एव प्रतिष्ठायं (१२)

देवतां अभ्यारोहिन्त त्रयिख्येष्शात्रयिख्येष्शमुपं यन्ति त्रयंख्रिष्शिद्दे देवतां देवतांस्वेव प्रितं तिष्ठन्ति त्रिण्वा भवतीमे वे लोकािखंणव पृष्वंव लोकेषु प्रितं तिष्ठन्ति द्वावंकिविष्शौ भवतः प्रतिष्ठित्या अथो रुचमेवात्मन्दंधते बहुवंः षोड्शिनों भवन्ति तस्माद्धहुवंः प्रजासु वृषाणो यदेते स्तोमा व्यतिषक्ता भवन्ति तस्माद्वियमोषधीभिवंनस्पतिभिव्यतिषक्ता (१३)

व्यतिषज्यन्ते प्रजयां पृशुभियं एवं विद्वारसं एता आस्तेऽक्रृंसा वा एते सुंवर्गं लोकं यंन्त्युचावचान् हि स्तोमानुपयन्ति यदेत ऊर्ध्वाः क्रुप्ताः स्तोमा भवन्ति क्रुप्ता एव सुंवर्गं लोकं यंन्त्युभयोरेभ्यो लोकयौः कल्पते त्रिर्शदेतास्त्रिर्शदंक्षरा विराडन्नं विराड्विराजैवान्नाद्यमवं रुन्धतेऽतिरात्रावभितों भवतोऽन्नाद्यस्य परिगृहीत्यै॥ (१४)

ओषंधीः संवथ्सर एवावं प्रतिष्ठाय व्यतिषुक्तैकान्नपंश्राशर्च॥

प्रजापंतिः सुवर्गं लोकमैत्तं देवा येनयेन् छन्दसानु प्रायुंञ्जत् तेन् नाप्नुंवन्त एता द्वात्रिर्श्यत्र् रात्रीरपश्यन् द्वात्रिर्श्यदक्षरानुष्टुगानुष्टुभः प्रजापंतिः स्वेनैव छन्दंसा प्रजापंतिमास्वाभ्यारुह्यं सुवर्गं लोकमायन् य एवं विद्वारसं एता आसंते द्वात्रिर्श्यदेता द्वात्रिर्श्यदक्षरानुष्टुगानुष्टुभः प्रजापंतिः स्वेनैव छन्दंसा प्रजापंतिमास्वा श्रियंं गच्छन्ति (१५)

श्रीर्हि मंनुष्यंस्य सुवर्गो लोको द्वात्रिर्श्यदेता द्वात्रिर्श्यदक्षरानुष्टुग्वागंनुष्टुफ्सर्वामेव वाचंमाप्नुविन्ति सर्वे वाचो विद्तारों भवन्ति सर्वे हि श्रियं गच्छंन्ति ज्योतिर्गौरायुरिति त्र्यहा भवन्तीयं वाव ज्योतिर्न्तिरंक्षं गौर्सावायुरिमानेव लोकान्भ्यारौहन्त्यिभपूर्वं त्र्यहा भवन्त्यिभपूर्वमेव सुंवर्गं लोकम्भ्यारोहन्ति बृहद्रथन्तुराभ्यां यन्ति (१६)

ड्यं वाव रंथन्त्रम्सौ बृहदाभ्यामेव युन्त्यथीं अनयीरेव प्रतिं तिष्ठन्त्येते वै युज्ञस्यां अस्मायंनी स्रुती ताभ्यांमेव स्वृंगं लोकं यंन्ति परांश्चो वा एते स्वृंगं लोकम्भ्यारीहिन्ति ये परांचस्त्र्यहानुंप्यन्तिं प्रत्यङ्क्ष्यहा भंविति प्रत्यवंरूढ्या अथो प्रतिष्ठित्या उभयौंलींकयोर्ंऋष्द्रोत्तिष्ठन्ति द्वात्रिरंशदेतास्तासां यास्त्रिर्शात्रिर्था विराड्विरं विराङ्गिराजैवान्नाद्यमवं रुन्थते ये द्वे अंहोरात्रे एव ते उभाभ्यारं रूपाभ्यारं सुवृगं लोकं यंन्त्यितरात्राविभितों भवतः परिंगृहीत्य॥ (१७)

गुच्छुन्ति युन्ति त्रिर्शदंक्षरा द्वाविरंशतिश्च॥______

द्वे वाव देवस्त्रे द्वांदशाहश्चेव त्रंयस्त्रिश्शदहश्च य एवं विद्वाश्संस्त्रयस्त्रिश्शदहमासंते साक्षादेव देवतां अभ्यारोहिन्ति यथा खलु वे श्रेयांनुभ्यारूढः कामयंते तथां करोति यद्यंविवध्यंति पापीयान्भवित यदि नाविवध्यंति सट्ट एवं विद्वाश्संस्त्रयस्त्रिश्शदहमासंते वि पापमना भातृंव्येणा वंर्तन्तेऽहर्भाजो वा एता देवा अग्र आहंरत्र् (१८)

अह्रेको ऽभंज्ताह्रेक्स्ताभिवैं ते प्रवाह्णार्ध्वन् य एवं विद्वारसंस्रयस्त्रिरशद्हमासंते सर्व एव प्रवाह्णा्रध्विन्ति सर्वे ग्रामंणीयम्प्राप्त्रंविन्ति पञ्चाहा भंविन्ति पञ्च वा ऋतवंः संवथ्सर ऋतुष्वेव संवथ्सरे प्रति तिष्ठन्त्यथो पञ्चाक्षरा पृद्धिः पाङ्को यज्ञ यज्ञमेवावं रुन्थते त्रीण्यांश्विनानि भवन्ति त्रयं इमे लोका एषु (१९)

पुव लोकेषु प्रति तिष्ठन्त्यथो त्रीणि वै यज्ञस्यैन्द्रियाणि तान्येवावं रुन्धते विश्वजिद्भवत्यन्नाद्यस्यावंरुद्धौ सर्वपृष्ठो भवति सर्वस्याभिजित्यै वाग्वै द्वांदशाहो यत्पुरस्तौद्वादशाहमुंपेयुरनौप्तां वाचमुपेयुरुपदासुंकैषां वाख्स्योदुपरिष्टाद्वादशाहमुपं यन्त्याप्तामेव वाचमुपं यन्ति तस्मोदुपरिष्टाद्वाचा वंदामोऽवान्तुरम् (२०)

वै दंशर्त्रतेणं प्रजापंतिः प्रजा अंसृजत् यदंशर्त्रते भवंति प्रजा एव तद्यजंमानाः सृजन्त एता ह वा उंद्ङ्कः शौंल्बायनः सृत्रस्यर्द्धिमुवाच् यदंशर्त्रते यदंशर्त्रते भवंति स्त्रस्यर्द्धा अथो यदेव पूर्वेष्वहंःसु विलोम क्रियते तस्यैवेषा शान्तिंद्धनीका वा एता रात्रयो यजंमाना विश्वजिथ्सहातिरात्रेण पूर्वाः षोडंश सहातिरात्रेणोत्तराः षोडंश य एवं विद्वारसंस्रयस्त्रिरशद्हमासंत ऐषां द्यनीका प्रजा जांयतेऽतिरात्राव्यभितो भवतः परिंगृहीत्यै॥ (२१)

अहर्न्नेष्वंवान्तर षोडंश सह सप्तदंश च॥————[

आदित्या अंकामयन्त सुवर्गं लोकिमियामेति ते सुंवर्गं लोकं न प्राजांनन्न सुंवर्गं लोकमायन्त एतः षंट्विःशहात्रमंपश्यन्तमाहंर्न्तेनायजन्त ततो वै ते सुंवर्गं लोकम्प्राजांनन्थ्सुवर्गं लोकमायन् य एवं विद्वाः सः षद्विःशहात्रमासंते सुवर्गमेव लोकम्प्र जांनन्ति सुवर्गं लोकं यंन्ति ज्योतिंरतिरात्रः (२२)

भ्वति ज्योतिरेव पुरस्ताँद्दधते सुवर्गस्यं लोकस्यानुंख्यात्ये षड्हा भंवन्ति षड्वा ऋतवं ऋतुष्वेव प्रतिं तिष्ठन्ति चत्वारों भवन्ति चतंस्रो दिशों दिश्वेंव प्रतिं तिष्ठन्त्यसंत्रं वा एतद्यदंछन्दोमं यच्छंन्दोमा भवन्ति तेनं सुत्रं देवतां एव पृष्ठेरवं रुन्धते पृश्र्व्छंन्दोमैरोजो वै वीर्यं पृष्ठानिं पृश्वंश्छन्दोमा ओजंस्येव (२३)

वीर्ये प्राषु प्रतिं तिष्ठन्ति षद्गिरशद्भात्रो भेवित् षद्गिरश्चिर्दक्षरा बृह्ती बार्ह्ताः प्रावों बृह्त्यैव प्रशूनवं रुन्धते बृह्ती छन्दंसा् स्वारांज्यमाश्रुताश्रुवते स्वारांज्यं य एवं विद्वारसंः षद्गिरशद्भात्रमासंते सुवर्गमेव लोकं यंन्त्यितरात्राविभितो भवतः सुवर्गस्यं लोकस्य परिंगृहीत्ये॥ (२४)

अतिरात्र ओर्जस्येव षद्गिर्श्शच॥______ह्

वसिष्ठो हृतपुंत्रोऽकामयत विन्देयं प्रजाम्भि सौंदासान्भवेयमिति स एतमेंकस्मान्नपश्चाशमंपश्यत्तमाहंर्त्तेनांयजत् ततो वै सोऽविन्दत प्रजाम्भि सौंदासानंभवद्य एवं विद्वारसं एकस्मान्नपश्चाशमासंते विन्दन्तैं प्रजाम्भि भ्रातृंव्यान्भवन्ति त्रयंस्त्रिवृतौं- ऽग्निष्टोमा भंवन्ति वर्ज्ञस्यैव मुख्र् सङ् श्यंन्ति दशं पश्चद्शा भंवन्ति पश्चद्शो वर्ज्ञः (२५)

वज्रंमेव भ्रातृंब्येभ्यः प्र हंरन्ति षोडशिमदंशममहंर्भवित वज्रं एव वीर्यं दधित द्वादंश सप्तद्शा भवन्त्यन्नाद्यस्यावंरुद्धा अथो प्रैव तैर्जायन्ते पृष्ठमः षड्हो भविति षड्वा ऋतवः षद्वृष्ठानिं पृष्ठेरेवर्तून्-वारोहन्त्यृतुभिः संवथ्सरन्ते संवथ्सर एव प्रतिं तिष्ठन्ति द्वादंशैकविर्शा भवन्ति प्रतिष्ठित्या अथो रुचमेवात्मन्न (२६)

द्धते बहवंः षोड्शिनों भवन्ति विजित्यै षडाँश्विनानिं भवन्ति षङ्घा ऋतवं ऋतुष्वेव प्रतिं तिष्ठन्त्यूनातिरिक्ता वा एता रात्रंय ऊनास्तद्यदेकंस्यै न पश्चाशदितिरिक्तास्तद्यद्भयंसीर्ष्टाचंत्वारिश्शत ऊनाच् खलु वा अतिरिक्ताच प्रजापितिः प्राजायत् ये प्रजाकांमाः पशुकांमाः स्युस्त एता आंसीर्न्प्रेव जांयन्ते प्रजयां पशुभिंवैराजो वा एष यज्ञो यदेकस्मान्नपश्चाशो य एवं विद्वाश्सं एकस्मान्नपश्चाशमासंते विराजंमेव गंच्छन्त्यन्नादा भवन्त्यतिरान्नावभितों भवतोऽन्नाद्यंस्य परिंगृहीत्यै॥ (२७)

वर्ज्र आत्मन्प्रजया द्वाविर्श्यतिश्च॥______[७]

संव्थ्सरायं दीक्षिष्यमाणा एकाष्ट्रकायां दीक्षेरन्नेषा वै संवथ्सरस्य पत्नी यदेकाष्ट्रकैतस्यां वा एष एता रात्रिं वसति साक्षादेव संवथ्सरमारभ्यं दीक्षन्त आर्त् वा एते संवथ्सरस्याभि दींक्षन्ते य एकाष्ट्रकायां दीक्षन्तेऽन्तंनामानावृत् भवतो व्यस्तं वा एते संवथ्सरस्याभि दींक्षन्ते य एकाष्ट्रकायां दीक्षन्तेऽन्तंनामानावृत् भवतः फल्गुनीपूर्णमासे दींक्षेर्न्मुखं वा एतत् (२८)

संव्यस्तरस्य यत्फंल्गुनीपूर्णमासो मुंखत एव संवथ्सरमारभ्यं दीक्षन्ते तस्यैकैव निर्या यथ्साम्मेध्ये विषूवान्थ्सम्पद्यंते चित्रापूर्णमासे दीक्षेर्न्मुखं वा एतथ्संवथ्सरस्य यिचेत्रापूर्णमासो मुंखत एव संवथ्सरमारभ्यं दीक्षन्ते तस्य न का चन निर्या भंवति चतुरहे पुरस्तांत्पौर्णमास्यै दीक्षेर्न्तेषांमेकाष्टकार्यां क्रयः सम्पंद्यते तेनैकाष्टकां न छम्बद्धंवन्ति तेषांम् (२९)

पूर्वपक्षे सुत्या सम्पंद्यते पूर्वपक्षम्मासां अभि सम्पंद्यन्ते ते पूर्वपक्ष उत्तिष्ठन्ति तानुत्तिष्ठंत ओषंधयो वनस्पत्योऽनूत्तिष्ठन्ति तान्कंत्याणी कीर्तिरनूत्तिष्ठत्यरांथ्सुरिमे यजमाना इति तदनु सर्वे राध्रुवन्ति॥ (३०) पुतच्छुम्बद्भवन्ति तेषाञ्चतुंस्त्रि शच॥ 🛮

-[2]

सुवर्गं वा एते लोकं येन्ति ये सुत्रमुंपयन्त्यभीन्धंत एव दीक्षाभिंरात्मान १ अपयन्त उपसद्धिद्धाभ्यां लोमावं द्यन्ति द्वाभ्यान्त्वचं द्वाभ्यामसृद्धाभ्यांम्मा १ सं द्वाभ्यामस्थि द्वाभ्यांम्मु ज्ञानेमात्मदेक्षिणं वे सुत्रमात्मानेमेव दक्षिणां नीत्वा सुवर्गं लोकं येन्ति शिखामनु प्र वंपन्त ऋद्या अथो रघीया १ सवर्गं लोकमयामेति॥ (३१)

सुवर्गम्पंश्चाशत्॥=

∎Го Л

ब्रह्मवादिनों वदन्त्यितरात्रः पंरमो यंज्ञकतूनां कस्मात्तम्प्रंथममुपं युन्तीत्येतद्वा अंग्निष्टोमम्प्रंथममुपं युन्त्यथोक्थ्यंमथं षोड्शिन्मथातिरात्रमंनुपूर्वमेवैतद्यंज्ञकृतूनुपेत्य तानालभ्यं परिगृह्य सोममेवैतित्पर्वन्त आसते ज्योतिष्टोमम्प्रथममुपं यन्ति ज्योतिष्टोमो वै स्तोमानाम्मुखंम्मुख्त एव स्तोमान्प्र युंअते ते (३२)

सङ्स्तुंता विराजंम्भि सम्पंद्यन्ते द्वे चर्चावितं रिच्येते एकंया गौरतिरिक्त एक्यायुंरूनः सुंवर्गो वै लोको ज्योतिरूर्ग्विराद्वुंवर्गमेव तेनं लोकं यंन्ति रथन्तरं दिवा भवंति रथन्तरं नक्तमित्यांहुर्बह्मवादिनः केन तदजामीतिं सौभुरं तृंतीयसवने ब्रह्मसामम्बृहत्तन्मंध्यतो दंधित विधृंत्ये तेनाजांमि॥ (३३)

त एकान्नपंश्चाशर्च॥=

-[90]

ज्योतिष्टोमम्प्रथममुपं यन्त्यस्मिन्नेव तेनं लोके प्रतिं तिष्ठन्ति गोष्टोंमं द्वितीयमुपं यन्त्यन्तिरक्ष एव तेन् प्रतिं तिष्ठन्त्यायृष्टोमं तृतीयमुपं यन्त्यमुष्मिन्नेव तेनं लोके प्रतिं तिष्ठन्तीयं वाव ज्योतिर्न्तिरक्षं गौर्सावायुर्यदेतान्थ्स्तोमानुप्यन्त्येष्वेव तल्लोकेषुं सन्निणंः प्रतितिष्ठन्तो यन्ति ते सङ्स्तुंता विराजम् (३४)

अभि सम्पंचन्ते द्वे चर्चावितं रिच्येते एकंया गौरितंरिक्त एक्यायुंरूनः सुंवर्गो वै लोको ज्योतिरूर्ग्विराडूर्जमेवावं रुन्थते ते न क्षुधार्तिमार्च्छन्त्यक्षोधुका भवन्ति क्षुथ्संम्बाधा इव् हि सित्रणौंऽग्निष्टोमाव्भितः प्रधी तावुक्थ्यां मध्ये नभ्यं तत्तदेतत्परियद्वेवचुकं यदेतेनं (३५)

ष्डहेन् यन्ति देवच्क्रमेव समारोहन्त्यिरिष्ट्रै ते स्वस्ति समिश्रुवते षड्हेनं यन्ति षङ्घा ऋतवं ऋतुष्वेव प्रति तिष्ठन्त्युभ्यतौज्योतिषा यन्त्युभ्यतं एव सुंवर्गे लोके प्रतितिष्ठन्तो यन्ति द्वी षंड्हौ भंवत्स्तानि द्वाद्शाहानि सम्पंद्यन्ते द्वाद्शो वै पुरुषो द्वे स्क्थ्यौ द्वी

बाहू आत्मा च शिरंश्च चत्वार्यङ्गांनि स्तनौ द्वादशौ (३६)

तत्पुरुषमन् पूर्यावर्तन्ते त्रयंः षड्हा भवन्ति तान्यष्टाद्शाहांनि सम्पंद्यन्ते नवान्यानि नवान्यानि नव व पुरुषे प्राणास्तत्प्राणानन् पूर्यावर्तन्ते चत्वारंः षड्हा भवन्ति तानि चतुंविंश्शित्रहानि सम्पंद्यन्ते चतुंविंश्शितर्धमासाः संवथ्सरस्तथ्संवथ्सरमन् पूर्यावर्तन्ते- ऽप्रंतिष्ठितः संवथ्सर इति खलु वा आंहुर्वर्षीयान्प्रतिष्ठाया इत्येतावृद्धे संवथ्सरस्य ब्राह्मणं यावन्मासो मासिमांस्येव प्रंतितिष्ठन्तो यन्ति॥ (३७)

विराजमेतेनं द्वाद्शावेतावद्वा अष्टौ चं॥______[११]

मेषस्त्वां पच्तैरंवत् लोहिंतग्रीवृश्छागैः शल्म्लिर्वृद्धां पूर्णो ब्रह्मंणा प्रुक्षो मेधेन न्यग्रोधेश्चम्सैरुंदुम्बरं ऊर्जा गांयत्री छन्दोंभिस्त्रिवृथ्स्तोमैरवन्तीः स्थावन्तीस्त्वावन्तु प्रियं त्वाँ प्रियाणां वर्षिष्ठमाप्यानां निधीनां त्वां निधिपतिर्थं हवामहे वसो मम॥ (३८)

मेषः षद्गिर्श्शत्॥———[१२]

कूप्याँभ्यः स्वाह्य कूल्याँभ्यः स्वाहां विक्याँभ्यः स्वाहांऽवृट्याँभ्यः स्वाह्य खन्याँभ्यः स्वाह्य हृद्याँभ्यः स्वाह्य सूद्याँभ्यः स्वाहां सर्स्याँभ्यः स्वाहां वैश्वन्तीभ्यः स्वाहां पत्वृल्याँभ्यः स्वाहां वर्ष्याँभ्यः स्वाहां इत्वर्षाभ्यः स्वाहां हृद्वर्तींभ्यः स्वाहा पृष्वाँभ्यः स्वाहा स्यन्दंमानाभ्यः स्वाहां स्थावराभ्यः स्वाहां नादेयीभ्यः स्वाहां सैन्ध्वीभ्यः स्वाहां समुद्रियाँभ्यः स्वाहा सर्वांभ्यः स्वाहां (३९)

कूप्यौभ्यश्चत्वारि र्शत्॥ ------[१३]

अद्भाः स्वाह्य वहंन्तीभ्यः स्वाहां परिवहंन्तीभ्यः स्वाहां समन्तं वहंन्तीभ्यः स्वाह्य शीघ्रं वहंन्तीभ्यः स्वाह्य शीभुं वहंन्तीभ्यः स्वाह्येग्रं वहंन्तीभ्यः स्वाहां भीमं वहंन्तीभ्यः स्वाहाऽम्भौभ्यः स्वाहा नभौभ्यः स्वाहा महौभ्यः स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥ (४०)

अन्द्र्य एकान्नित्रिर्शत्॥———[१४]

यो अर्वन्तुं जिघारंसित् तम्भ्यंमीति वर्रुणः। पुरो मर्तः पुरः श्वा। अहं च त्वं चं वृत्रहुन्थ्सम्बंभूव सुनिभ्य आ। अरातीवा चिंदद्रिवोऽनुं नौ शूर मरसतै भुद्रा इन्द्रस्य रातयः। अभि ऋत्वेन्द्र भूरध ज्मन्न ते विव्यङ्गहिमानुर रजारंसि। स्वेना हि वृत्रर शर्वसा ज्घन्थ न शत्रुरन्तं विविदद्युधा ते॥ (४१)

विविदद्वे चं॥-----[१५]

नमो राज्ञे नमो वर्रुणाय नमोऽश्वाय नमः प्रजापंतये नमोऽधिपत्येऽधिपतिर्स्यधिपतिं मा कुर्विधिपतिर्हं प्रजानां भूयासम्मां धेहि मिये धेह्युपाकृताय स्वाहाऽऽलब्धाय स्वाहां हुताय स्वाहाँ॥ (४२)

नम् एकान्नत्रिर्शत्॥———[१६]

मयोभूर्वातों अभि वांतूस्रा ऊर्जस्वतीरोषंधीरा रिशन्ताम्। पीवंस्वतीर्जीवधंन्याः पिबन्त्ववसायं पृद्धते रुद्र मृड। याः सरूपा विरूपा एकंरूपा यासांमृग्निरिष्ट्या नामांनि वेदं। या अङ्गिरस्पस्तपंसेह चुकुस्ताभ्यः पर्जन्य मिहु शर्म यच्छ। या देवेषुं तुनुव्मैरंयन्त यासा सोमो विश्वां रूपाणि वेदं। ता अस्मभ्यम्पयंसा पिन्वंमानाः प्रजावंतीरिन्द्र (४३)

गोष्ठे रिरीहि। प्रजापंतिर्मह्मंमेता रराणो विश्वेदिवैः पितृभिः संविदानः। शिवाः सतीरुपं नो गोष्ठमाकुस्तासां वयं प्रजया स॰ संदेम। इह धृतिः स्वाहेह विधृतिः स्वाहेह रन्तिः स्वाहेह रमतिः स्वाहां मुहीमू पु सुत्रामाणम्॥ (४४)

ड्-द्राष्टात्रि १ शच॥———[१७]

किश् स्विंदासीत्पूर्विचेत्तिः किश् स्विंदासीद्भृहद्वयः। किश् स्विंदासीत्पिशङ्गिला किश् स्विंदासीत्पिलिप्पिला। द्यौरांसीत्पूर्विचेत्तिरश्चं आसीद्भृहद्वयः। रात्रिंरासीत्पिशङ्गिलाविंरासीत्पिलिपि कः स्विंदेकाकी चंरित क उं स्विज्ञायते पुनः। किश् स्विंद्धिमस्य भेषुजं किश् स्विंदावपनम्मृहत्। सूर्यं एकाकी चंरित (४५)

चन्द्रमां जायते पुनः। अग्निर्हिमस्यं भेषुजम्भूमिरावपंनम्महत्। पुच्छामिं त्वा पर्मन्तं पृथिव्याः पृच्छामिं त्वा भुवंनस्य नाभिम्। पृच्छामिं त्वा वृष्णो अश्वंस्य रेतः पृच्छामिं वाचः पर्मं व्योम। वेदिमाहुः पर्मन्तं पृथिव्या यज्ञमांहुर्भुवंनस्य नाभिम्। सोममाहुर्वृष्णो अश्वंस्य रेतो ब्रह्मैव वाचः पर्मं व्योम॥ (४६)

सूर्यं एकाकी चंरित पद्गंत्वारि श्रम्म॥———[१८]

अम्बे अम्बाल्यम्बिंके न मां नयति कश्चन। ससस्त्यंश्वकः। सुभंगे काम्पीलवासिनि

सुवर्गे लोके सं प्रोर्ण्वांथाम्। आहमंजानि गर्भुधमा त्वमंजासि गर्भुधम्। तौ सुह चुतुरंः पुदः सम्प्र सारयावहै। वृषां वार रेतोधा रेतों दधातूथ्सुक्थ्योंर्गृदं धेँह्यञ्जिमुदंञ्जिमन्वंज। यः स्त्रीणां जीवभोजनो य आसाम् (४७)

बिल्धावंनः। प्रियः स्त्रीणामंपीच्यंः। य आंसां कृष्णे लक्ष्मंणि सर्दिगृदिम्पुरावंधीत्। अम्बे अम्बाल्यम्बिके न मां यभित कश्चन। ससस्त्यंश्वकः। ऊर्ध्वामेनामुच्छ्रंयताद्वेणुभारं गिराविव। अथास्या मध्यंमेधता शीते वाते पुनित्रंव। अम्बे अम्बाल्यम्बिके न मां यभित कश्चन। ससस्त्यंश्वकः। यद्धंरिणी यवमित्त न (४८)

पुष्टम्पुशु मंन्यते। श्रूद्रा यदर्यंजारा न पोषांय धनायति। अम्बे अम्बाल्यम्बिंके न मां यभित कश्चन। सुसस्त्यंश्वकः। इयं यका शंकुन्तिकाहलुमिति सर्पति। आहंतं गभे पसो नि जंल्गुलीति धाणिका। अम्बे अम्बाल्यम्बिके न मां यभित कश्चन। सुसस्त्यंश्वकः। माता चं ते पिता च तेऽग्रं वृक्षस्यं रोहतः। (४९)

प्र सुंलामीति ते पिता गुभे मुष्टिमंत १ सयत्। दुधिकाळणों अकारिषं जिष्णोरश्वंस्य वाजिनंः। सुर्भि नो मुखां करत्प्र ण आयू १ षि तारिषत्। आपो हि ष्ठा मंयोभुवस्ता नं ऊर्जे दंधातन। मृहे रणांय चक्षंसे। यो वंः शिवतंमो रसस्तस्यं भाजयतेह नंः। उ्शतीरिंव मातरंः। तस्मा अरं गमाम वो यस्य क्षयांय जिन्वंथ। आपों जनयंथा च नः॥ (५०)

आसामित न रौहतो जिन्बंथ चत्वारिं च॥———[१९]

भूर्भुवः सुव्वसंवस्त्वाञ्चन्तु गाय्त्रेण् छन्दंसा रुद्रास्त्वाञ्चन्तु त्रैष्टुंभेन् छन्दंसादित्यास्त्वाञ्चन्तु जागंतेन छन्दंसा यद्वातों अपो अगंमदिन्द्रंस्य तुनुवंिम्प्रियाम्। एतः स्तोतरेतेन पृथा पुन्रश्वमा वंतयासि नः। लाजी (३) ञ्छाची (३) न् यशों मुमा (४)म्। यूव्याये गुव्यायां एतद्देवा अन्नमत्तैतदन्नंमद्धि प्रजापते। युञ्जन्तिं ब्रुध्नम्रुषं चर्रन्तं परि तुस्थुषंः। रोचन्ते रोचना दिवि। युञ्जन्त्यंस्य काम्या हरी विपक्षसा रथैं। शोणां धृष्णू नृवाहंसा। कृतुं कृष्वन्नंकृतवे पेशों मर्या अपेशसें। समुषद्विरजायथाः॥ (५१)

ब्रुप्नं पर्श्वविर्शतिश्च॥————[२०]

प्राणाय स्वाहाँ व्यानाय स्वाहांऽपानाय स्वाहा स्नावंभ्यः स्वाहां सन्तानेभ्यः स्वाहा

परिंसन्तानेभ्यः स्वाहा पर्वभ्यः स्वाहां सुन्धानैभ्यः स्वाहा शरीरेभ्यः स्वाहां युज्ञाय स्वाहा दक्षिणाभ्यः स्वाहां सुवृर्गाय स्वाहां लोकाय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहां॥ (५२)

प्राणायाष्ट्रावि १ शितः॥————[२१]

सिताय स्वाहाऽसिताय स्वाहाऽभिहिताय स्वाहाऽनीभिहिताय स्वाहां युक्ताय स्वाहा Н-ऽयुक्ताय स्वाहा सुयुक्ताय स्वाहां द्यांताय स्वाहां विमुक्ताय स्वाहां प्रमुक्ताय स्वाहां वश्चेते स्वाहां पिरवर्श्वते स्वाहां संवर्श्वते स्वाहांऽनुवर्श्वते स्वाहोद्वर्श्वते स्वाहां युते स्वाहां धावंते स्वाहा तिष्ठंते स्वाहा सर्वस्मै स्वाहां॥ (५३)

सि्तायाष्ट्रात्रिर्शत्॥———[२२]

बृह्स्पितः श्रद्यथा वा ऋक्षा वै प्रजापितिर्थेनंथेन् द्वे वाव देवस्त्रे अदित्या अंकामयन्त सुव्रां वसिष्ठः संवथ्स्रायं सुव्रां ये स्त्रम्ब्रह्मवादिनोऽतिरात्रो ज्योतिष्टोमं मेषः कूप्याँभ्योऽज्यो यो नमों मयोभूः कि स्वदम्बे भूः प्राणायं सिताय द्वावि रंशतिः॥————[२३]

[बृह्स्पितः प्रतितिष्ठन्ति वै देशरात्रेणं सुवर्गं यो अर्वन्तं भूस्त्रिपंश्चाशत्॥53॥ बृह्स्पितः सर्वस्मै स्वाहाँ॥]

॥पश्चमः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां सप्तमकाण्डे पञ्चमः प्रश्नः॥

गावो वा एतथ्सत्रमांसताशृङ्गाः सतीः शृङ्गाणि नो जायन्ता इति कामेनं तासां दश् मासा निषंण्णा आसन्नथ शृङ्गाण्यजायन्त ता उदंतिष्ठन्नराथ्स्मेत्यथ् यासां नाजायन्त ताः संवथ्सरमान्वोदंतिष्ठन्नराथ्स्मेति यासां चाजायन्त यासां च न ता उभयीरुदंतिष्ठन्नराथ्स्मेतिं गोसुत्रं वै (१)

संव्थ्सरो य एवं विद्वारसंः संवथ्सरमुंप्यन्त्यृश्चवन्त्येव तस्मांत्तूपरा वार्षिकौ मासौ पर्त्वा चरति सुत्राभिजित् हुं ह्यंस्यै तस्मांथ्संवथ्सर्सदो यत्किं चं गृहे ऋियते तदाप्तमवंरुद्धम्भिजितं क्रियते समुद्रं वा एते प्र प्लंबन्ते ये संवथ्सरमुंप्यन्ति यो वै संमुद्रस्य पारं न पश्यंति न वै स तत् उदेति संवथ्सरः (२)

वै संमुद्रस्तस्यैतत्पारं यदंतिरात्रौ य एवं विद्वारसंः संवथ्सरम्प्यन्त्यनातां एवोद्दर्चं गच्छन्तीयं वै पूर्वोऽतिरात्रौऽसावुत्तरो मनः पूर्वो वागुत्तरः प्राणः पूर्वोऽपान उत्तरः प्ररोधनम्पूर्व उदयनम्त्तरो ज्योतिष्टोमो वैश्वान्रौऽतिरात्रो भवित ज्योतिरेव पुरस्ताद्दधते सुव्गस्यं लोकस्यानुंख्यात्यै चतुर्विर्शः प्रायणीयो भवित चतुर्विरशितर्धमासाः (३)

संबुध्सरः प्रयन्तं एव संबध्सरे प्रतिं तिष्ठन्ति तस्य त्रीणिं च श्वतानिं षष्टिश्चं स्तोत्रीया्स्तावंतीः संबध्सरस्य रात्रंय उभे एव संबध्सरस्यं रूपे आप्नुवन्ति ते सङ्स्थित्या अरिष्ट्या उत्तरेरहोभिश्चरन्ति षड्हा भवन्ति षड्वा ऋतवंः संबध्सर ऋतुष्वेव संबध्सरे प्रतिं तिष्ठन्ति गौश्चायुंश्च मध्यतः स्तोमौं भवतः संबध्सरस्यैव तन्मिथुनम्मध्यतः (४)

द्धति प्रजननाय ज्योतिंर्भितों भवित विमोचनमेव तच्छन्दार्स्येव तिष्क्षमोकं युन्त्यथों उभयतौंज्योतिष्वेव षंड्हेनं सुवर्गं लोकं यन्ति ब्रह्मवादिनों वदन्त्यासंते केनं युन्तीतिं देवयानेन पृथेतिं ब्रूयाच्छन्दार्स्सि वै देवयानः पन्थां गायत्री त्रिष्टु ज्ञगंती ज्योतिर्वे गायत्री गौस्त्रिष्टुगायुर्जगंती यदेते स्तोमा भवन्ति देवयानेनेव (५)

तत्पृथा यंन्ति समानः सामं भवित देवलोको वै सामं देवलोकादेव न यंन्त्यन्याअन्या ऋचों भविन्ति मनुष्यलोको वा ऋचों मनुष्यलोकादेवान्यमन्यं देवलोकमंभ्यारोहंन्तो यन्त्यभिवर्तो ब्रंह्मसामम्भविति सुवर्गस्यं लोकस्याभिवृंत्त्या अभिजिद्धंवित सुवर्गस्यं लोकस्याभिजिंत्यै विश्वजिद्धंवित विश्वंस्य जित्यै मासिमांसि पृष्ठान्युपं यन्ति मासिमांस्यितिग्राह्मां गृह्मन्ते मासिमांस्येव वीर्यं दधित मासां प्रतिष्ठित्या उपरिष्ठान्मासां पृष्ठान्युपं यन्ति तस्मांदुपरिष्टादोषंधयः फलं गृह्णन्ति॥ (६)

गोस्त्रं वा एंति संवथ्सरौंऽर्धमासा मिंथुनम्मध्यतो देवयानेनैव वीर्यन्नयोदश च॥——[१]

गावो वा एतथ्स्त्रमांसताशृङ्गाः स्तीः शृंङ्गाणि सिषांसन्तीस्तासां दश् मासा निषंण्णा आस्त्रथ् शृङ्गाण्यजायन्त ता अंब्रुवृत्रराथ्स्मोत्तिष्ठामाव तं कामंमरुथ्समिह येन कामेंन् न्यषंदामेति तासांमु त्वा अंब्रुवृत्तर्था वा यावंतीर्वासांमहा एवेमौ द्वांदृशौ मासौ संवथ्सर स्म्पाद्योत्तिष्ठामेति तासांम् (७)

द्वादुशे मासि शृङ्गाणि प्रावर्तन्त श्रृद्धया वाश्रेद्धया वा ता इमा यास्तूपरा उभय्यो

वाव ता आँध्रुवन् याश्च शृङ्गाण्यसंन्वन् याश्चोर्जम्वारुंन्धतुर्ध्नीते दशसुं माुसूँत्तिष्ठंत्रृध्नोतिं द्वाद्शसु य एवं वेदं पदेन् खलु वा एते यन्ति विन्दित् खलु वे पदेन् यन्तद्वा एतदुद्धमयन्नत्समांदेतद्वोसिनं॥ (८)

प्रथमे मासि पृष्ठान्युपं यन्ति मध्यम उपं यन्त्युत्तम उपं यन्ति तदांहुर्यां वै त्रिरेकस्याह्नं उपसीदन्ति दहं वै सापंराभ्यां दोहाँभ्यां दुहेऽथ् कृतः सा धोँक्ष्यते यां द्वादंश् कृत्वं उपसीदन्तीति संवथ्सर सम्पाद्यौत्तमे मासि सकृत्पृष्ठान्युपेयुस्तद्यजमाना यृज्ञं पृश्न्ववं रुन्थते समुद्रं वै (९)

पृतेऽनवारमंपारम्प्र प्लंबन्ते ये संबथ्सरमुंप्यन्ति यह्नंहद्रथन्तरे अन्बर्जेयुर्यथा मध्ये समुद्रस्यं प्लबम्न्बर्जेयुस्तादक्तदनुंथ्सर्गम्बृहद्रथन्तराभ्यांमित्वा प्रतिष्ठां गंच्छन्ति सर्वेभ्यो वै कामेंभ्यः सुन्थिर्दुहे तद्यजंमानाः सर्वान्कामानवं रुन्थते॥ (१०)

सुमुद्रं वै चर्तुस्त्रि १शच॥_____

-[3]

समान्यं ऋचों भवन्ति मनुष्यलोको वा ऋचों मनुष्यलोकादेव न यंन्त्यन्यदंन्यथ्सामं भवित देवलोको वे सामं देवलोकादेवान्यमंन्यम्मनुष्यलोकम्प्रत्यवरोहंन्तो यन्ति जगतीमग्र उपं यन्ति जगतीं वे छन्दार्शसे प्रत्यवरोहन्त्याग्रयणं ग्रहां बृहत्पृष्ठानिं त्रयिष्ठिर्श्य स्तोमास्तस्माञ्च्यायार्थसं कनीयान्प्रत्यवरोहित वैश्वकर्मणो गृंह्यते विश्वान्येव तेन कर्माणि यर्जमाना अवं रुन्थत आदित्यः (११)

गृह्यत् इयं वा अदितिर्स्यामेव प्रतिं तिष्ठन्त्यन्यौन्यो गृह्येते मिथुन्त्वाय् प्रजाँत्या अवान्तरं वै देशरात्रेणं प्रजापंतिः प्रजा अंसृजत् यद्देशरात्रो भवंति प्रजा एव तद्यजंमानाः सृजन्त एता ह वा उंदङ्कः शौंल्बायनः सृत्रस्यर्द्धिमुवाच् यद्दंशरात्रो यद्देशरात्रो भवंति स्त्रस्यर्द्धा अथो यदेव पूर्वेष्वहं:स् विलोम क्रियते तस्यैवेषा शान्तिः॥ (१२)

आदित्यस्तस्यैव द्वे चं॥—

-[8]

यदि सोमौ स॰सुंतौ स्यातांम्मह्ति रात्रिये प्रातरनुवाकमुपाकुंर्यात्पूर्वो वाचम्पूर्वो देवताः पूर्वश्छन्दा १सि वृङ्के वृषंण्वतीं प्रतिपदं कुर्यात्प्रातःसवनादेवैषामिन्द्रं वृङ्केऽथो खल्वांहः सवनमुखेसंवनमुखे कार्येतिं सवनमुखाथ्संवनमुखादेवैषामिन्द्रं वृङ्के संवेशायोपवेशायं गायत्रियास्त्रिष्टभो जगत्या अनुष्टभः पङ्ग्या अभिभूत्ये स्वाहा छन्दार्शस् वै संवेश उपवेशश्छन्दोभिरेवैषाम् (१३)

छन्दा रेसि वृङ्के सज्ञनीय शस्यं विह्वय रे शस्यं मृगस्त्यं स्य कयाशुभीय शस्यं मृतावृद्धा अंस्ति यावंदेतद्यावंदेवास्ति तदेषां वृङ्के यदि प्रातः सब्ने कुलशो दीर्येत वैष्णृवीषुं शिपिवृष्टवंतीषु स्तुवीर्न् यद्वै यज्ञस्यांतिरिच्यंते विष्णुं तिच्छंपिवृष्टम्भ्यति रिच्यते तिद्वष्णुः शिविपृष्टोऽतिरिक्त पृवातिरिक्तं दधात्यथो अतिरिक्तेनैवातिरिक्तमास्वावं रुन्धते यदि मृध्यन्दिने दीर्येत वषद्वारिनेधन् सामं कुर्युवषद्वारो वै यज्ञस्यं प्रतिष्ठा प्रतिष्ठामेवैनंद्रमयन्ति यदि तृतीयसब्न एतदेव॥ (१४)

छन्दोंभिरेवैषामवैकान्नवि रशातिश्चं॥_____

-Γι,]

षुड्हैर्मासाँन्थ्सम्पाद्याहुरुथ्सृंजन्ति षड्हैर्हि मासाँन्थ्सम्पश्यंन्त्यर्धमाुसैर्मासाँन्थ्सम्पाद्याहुरुथ्सृंजमासाँन्थ्सम्पश्यंन्त्यमावास्यया मासाँन्थ्सम्पाद्याहुरुथ्सृंजन्त्यमावास्यया हि मासाँन्थ्सम्पश्यंन्ति पौर्णमास्या मासाँन्थ्सम्पाद्याहुरुथ्सृंजन्ति पौर्णमास्या हि मासाँन्थ्सम्पश्यंन्ति यो वै पूर्ण आंसिञ्जति परा स सिञ्जति यः पूर्णादुदचंति (१५)

प्राणमंस्मिन्थ्स दंधाति यत्पौर्णमास्या मासौन्थ्सम्पाद्याहंरुथ्युजन्तिं संवथ्सरायैव तत्प्राणं दंधित् तदनुं सित्रणः प्राणन्ति यदहुर्नोथ्युजेयुर्यथा दित्रहर्णनद्धो विपतंत्येव संवथ्सरो वि पंतेदार्तिमार्च्छेयुर्यत्पौर्णमास्या मासौन्थ्सम्पाद्याहंरुथ्युजन्तिं संवथ्सरायैव तदुंदानं दंधित तदनुं सित्रण उत् (१६)

अनुन्ति नार्तिमार्च्छंन्ति पूर्णमांसे वै देवाना ५ सुतो यत्पौर्णमास्या मासौन्थ्सम्पाद्याहं रुथ्मुजन्ति देवानां मेव तद्यज्ञेनं यज्ञम्प्रत्यवं रोहन्ति वि वा एतद्यज्ञं छिन्दन्ति यत्षं डहसंतत् १ सन्तमथाहं रुथ्मुजन्ति प्राजापत्यम्पशुमालं भन्ते प्रजापंतिः सर्वा देवतां देवतां भिरेव यज्ञ५ सं तन्वन्ति यन्ति वा एते सर्वनाद्ये ऽहंः (१७)

उथ्सृजिन्तं तुरीयं खलु वा पृतथ्सवंनं यथ्सांन्नाय्यं यथ्सांन्नाय्यम्भवंति तेनैव सवंनान्न यंन्ति समुपृहूर्यं भक्षयन्त्येतथ्सोमपीथा ह्येतर्हि यथायत्नं वा पृतेषार्थं सवन्भाजों देवतां गच्छन्ति येऽहंरुथ्सृजन्त्यंनुसव्नं पुरोडाशान्निर्वपन्ति यथायत्नादेव संवन्भाजों देवता अवं रुन्धतेऽष्टाकंपालान्त्रातःसव्न एकांदशकपालान्माध्यंन्दिने सर्वने द्वादंशकपालाङ्स्तृतीयसव्ने छन्दार्रस्येवास्वावं रुन्धते वैश्वदेवं चुरुं तृतीयसव्ने निर्वपन्ति वैश्वदेवं वै तृतीयसव्नन्तेनैव तृतीयसव्नान्न यंन्ति॥ (१८)

उदचृत्युद्येऽहंगुप्ता पश्चंदश च॥———[६]

उथ्मुज्या (३) त्रोथ्मुज्या (३) मितिं मीमा॰सन्ते ब्रह्मवादिनस्तद्वांहुरुथ्मुज्यंमेवेत्यंमावास्यां च पौर्णमास्यां चोथ्मुज्यमित्यांहुर्ते हि युज्ञं वहंत इति ते त्वाव नोथ्मुज्ये इत्यांहुर्वे अंवान्तरं युज्ञम्भेजाते इति या प्रथमा व्यष्टका तस्यांमुथ्मुज्यमित्यांहुरेष वै मासो विश्वर इति नादिष्टम् (१९)

उथ्मुंजेयुर्यदादिष्टमुथ्मुजेयुंर्यादृशे पुनः पर्याष्ट्रावे मध्ये षड्हस्यं सम्पद्येत षड्हैर्मासाँन्थ्सम्पाद्य यथ्मंप्तममह्स्तस्मिन्नुथ्मुंज्येयुस्तद्ग्रये वसुंमते पुरोडाशंमुष्टाकंपाऌं निर्वपेयुरैन्द्रं दधीन्द्रांय मुरुत्वंते पुरोडाश्मेकांदशकपालं वैश्वदेवं द्वादंशकपालमृग्नेर्वे वसुंमतः प्रातःसवृनं यद्ग्रये वसुंमते पुरोडाशंमुष्टाकंपालं निर्वपंन्ति देवतांमेव तद्भागिनीं कुर्वन्तिं (२०)

सर्वनमष्टाभिरुपं यन्ति यदैन्द्रं दिध भवतीन्द्रमेव तद्भागधेयान्न च्यावयन्तीन्द्रस्य वै मुरुत्वंतो मार्ध्यंदिन् सर्वनं यदिन्द्राय मुरुत्वंते पुरोडाशुमेकांदशकपालं निर्वपंन्ति देवतांमेव तद्भागिनीं कुर्वन्ति सर्वनमेकादशभिरुपं यन्ति विश्वेषां वै देवानांमृभुमतां तृतीयसवृनं यद्वैश्वदेवं द्वादंशकपालं निर्वपंन्ति देवतां एव तद्भागिनीः कुर्वन्ति सर्वनं द्वादशिभः (२१)

उपं यन्ति प्राजापृत्यम्पशुमा लेभन्ते युज्ञो वै प्रजापंतिर्युज्ञस्यानंनुसर्गायाभिवृर्त इतः पण्मासो ब्रह्मसामम्भवित् ब्रह्म वा अभिवृत्ते ब्रह्मणेव तथ्सुंवृर्गं लोकमंभिवृत्तयंन्तो यन्ति प्रतिकूलिमेव हीतः सुंवृगों लोक इन्द्र ऋतुं न आ भर पिता पुत्रेभ्यो यथा। शिक्षां नो अस्मिन्युंरुहूत यामंनि जीवा ज्योतिरशीम्हीत्यमुतं आयता पण्मासो ब्रह्मसामम्भवत्ययं वे लोको ज्योतिः प्रजा ज्योतिरिममेव तल्लोकम्पश्यंन्तोऽभिवदंन्त आ यंन्ति॥ (२२)

देवानां वा अन्तं ज्ञग्मुषांमिन्द्रियं वीर्यमपाँकामृत्तत्क्रोशेनावां रुन्धत् तत्क्रोशस्यं क्रोशृत्वं यत्क्रोशेन् चात्वांलुस्यान्तें स्तुवन्तिं युज्ञस्यैवान्तं गृत्वेन्द्रियं वीर्यमवं रुन्धते स्त्रस्यर्द्धाहवनीयस्यान्तै स्तुवन्त्यृग्निमेवोपंद्रष्टारं कृत्वर्द्धिमुपं यन्ति प्रजापंते्रहृदंयेन हविर्धाने-उन्तः स्तुवन्ति प्रेमाणंमेवास्यं गच्छन्ति श्लोकेनं पुरस्ताथ्सदंसः (२३)

स्तुवन्त्यनुंश्लोकेन पृश्चाद्यज्ञस्यैवान्तं गृत्वा श्लोंकुभाजो भवन्ति न्वभिरध्वर्युरुद्गायित् नव वै पुरुषे प्राणाः प्राणानेव यजमानेषु दधाति सर्वा ऐन्द्रियो भवन्ति प्राणेष्वेवेन्द्रियं दंधत्यप्रतिहृताभिरुद्गायित् तस्मात्पुरुषः सर्वाण्यन्यानि शीर्ष्णोऽङ्गानि प्रत्यंचित् शिरं एव न पश्चद्रशः रथन्तरम्भवतीन्द्रियमेवावं रुन्धते सप्तद्शम् (२४)

बृहद्न्नाद्यस्यावंरुद्धा अथो प्रैव तेनं जायन्त एकविर्शम्भद्रं द्विपदांसु प्रतिष्ठित्यै पत्नंय उपं गायन्ति मिथुन्त्वाय प्रजात्ये प्रजापतिः प्रजा अंसृजत् सोऽकामयतासाम्हर राज्यं परीयामिति तासारं राज्नेनैव राज्यं पर्येत्तद्रांजनस्यं राजन्त्वं यद्रांजनम्भवंति प्रजानांमेव तद्यजमाना राज्यं परिं यन्ति पश्चविर्शम्भवति प्रजापंतेः (२५)

आर्थै पुश्चभिस्तिष्ठंन्तः स्तुवन्ति देवलोकमेवाभि जंयन्ति पुश्चभिरासींना मनुष्यलोकमेवाभि जंयन्ति दश् सम्पंद्यन्ते दशाक्षरा विराडन्नं विराजैवान्नाद्यमवं रुन्धते पश्चधा विनिषद्यं स्तुवन्ति पश्च दिशों दिक्ष्वेव प्रतिं तिष्ठन्त्येकैकयास्तुंतया सुमायन्ति दिग्भ्य पुवान्नाद्यम् सम्भंरन्ति ताभिरुद्गातोद्गायित दिग्भ्य पुवान्नाद्यम् (२६)

सम्भृत्य तेर्ज आत्मन्दंधते तस्मादेकः प्राणः सर्वाण्यङ्गान्यवृत्यथो यथां सुपूर्ण उत्पतिष्यञ्छिरं उत्तमं कुंरुत एवमेव तद्यजमानाः प्रजानांमृत्तमा भवन्त्यास्नदीमृंद्राता रोहित् साम्राज्यमेव गंच्छन्ति ध्रेङ्कः होता नाकंस्यैव पृष्ठः रोहिन्ति कूर्चावंध्वर्युर्ब्र्ध्रस्यैव विष्ठपं गच्छन्त्येतावंन्तो वै देवलोकास्तेष्वेव यंथापूर्वं प्रति तिष्ठन्त्यथो आक्रमंणमेव तथ्सेतुं यर्जमानाः कुर्वते सुवर्गस्यं लोकस्य समध्ये॥ (२७)

सर्दसः सप्तद्शं प्रजापंतेर्गायति दिग्भ्य पुवान्नाद्यम्प्रत्येकांदश च॥-----[८]

अर्क्येण वै संहस्रशः प्रजापंतिः प्रजा अंस्रजत् ताभ्य इलाँन्देनेरां लूतामवांरुन्द्र यद्क्यंम्भवंति प्रजा एव तद्यजंमानाः स्जन्त इलाँन्दम्भवित प्रजाभ्यं एव सृष्टाभ्य इरां लूतामवं रुन्थते तस्माद्या समार्थ सन्त्र समृद्धं क्षोधुंकास्ता समाँ प्रजा इष्ड् ह्यासामूर्जमाददेते या समां व्यृद्धमक्षोधुकास्ता समाँ प्रजाः (२८)

न ह्यांसामिष्मूर्जमाददंत उत्क्रोदं कुंवंते यथां बुन्धान्मुंमुचाना उत्क्रोदं कुर्वतं एवमेव

तद्यजंमाना देवबुन्धान्मुंमुचाना उंत्क्रोदं कुंर्वत् इष्मूर्जमात्मन्दधांना वाणः श्वततंन्तुर्भवति श्वतायुः पुरुषः श्वतेन्द्रिय आयुंष्येवेन्द्रिये प्रतिं तिष्ठन्त्याजिं धांवन्त्यनंभिजितस्याभिजित्यै दुन्दुभीन्थ्सुमाघ्नंन्ति परुमा वा पृषा वाग्या दुन्दुभौ पंरुमामेव (२९)

वाचमवं रुन्थते भूमिदुन्दुभिमा घ्रन्ति यैवेमां वाक्प्रविष्टा तामेवावं रुन्थतेऽथों हुमामेव जंयन्ति सर्वा वाचों वदन्ति सर्वांसां वाचामवंरुद्धा आर्द्रे चर्मन्व्यायंच्छेते इन्द्रियस्यावंरुद्धा आन्यः क्रोशंति प्रान्यः शर्रसित य आक्रोशंति पुनात्येवैनान्थ्स स यः प्रशर्सित पूतेष्वेवान्नाद्यं दधात्यृषिंकृतं च (३०)

वा एते देवकृतं च पूर्वेर्मासैरवं रुन्धते यद्भृतेच्छदा सामानि भवन्त्युभयस्यावंरु खे यन्ति वा एते मिथुनाद्ये संवथ्सरमृप्यन्त्यंन्तर्वेदि मिथुनौ सम्भवतस्तेनैव मिथुनान्न यन्ति॥ (३१)

व्यृद्धमक्षोधुकास्ता समाँ प्रजाः पर्मामेव चं त्रि १ शर्च॥------[९]

चर्मावं भिन्दन्ति पाप्मानंमेवेषामवं भिन्दन्ति मापं राथ्सीमातिं व्याथ्सीरित्यांह सम्प्रत्येवेषां पाप्मानमवं भिन्दन्त्युदकुम्भानंधिनिधायं दास्यों मार्जा्ठीयं परिं नृत्यन्ति पदो निंघ्नतीरिदम्मंधुं गायंन्त्यो मधु वै देवानां पर्ममृन्नाद्यं पर्ममेवान्नाद्यमवं रुन्धते पदो नि प्रंन्ति महीयामेवेषुं दधित॥ (३२)

पृथिव्ये स्वाहान्तरिक्षाय स्वाहां दिवे स्वाहां सम्म्रोज्यते स्वाहां सम्म्रवंमानाय स्वाहा सम्म्रुंताय स्वाहां मेघायिष्यते स्वाहां मेघायते स्वाहां मेघताय स्वाहां मेघाय स्वाहां नीहाराय स्वाहां निहाकांये स्वाहां प्राम्चाय स्वाहां प्रचलाकांये स्वाहां विद्योतिष्यते स्वाहां विद्योतंमानाय स्वाहां संविद्योतंमानाय स्वाहां स्तनयिष्यते स्वाहां स्तनयंते स्वाहोग्र स्त्वनयंते स्वाहां वर्षिष्यते स्वाहां वर्षेते स्वाहां संवर्षेते (३३)

स्वाहांनुवर्षते स्वाहां शीकायिष्यते स्वाहां शीकायते स्वाहां शीकिताय स्वाहां प्रोषिष्यते स्वाहां प्रुष्णते स्वाहां परिप्रुष्णते स्वाहां द्वह्वाहां स्वाहां विप्रोष्यते स्वाहां विप्रोष्यते स्वाहां विप्रोष्यते स्वाहां विप्रोष्यते स्वाहां विप्रवमानाय स्वाहा विप्रंताय स्वाहांतपस्यते स्वाहातपंते

स्वाहोग्रमातपंते स्वाह्ग्र्भ्यः स्वाहा यर्जुर्भ्यः स्वाहा सामंभ्यः स्वाहाङ्गिरोभ्यः स्वाहा वेदैभ्यः स्वाहा गाथाभ्यः स्वाहां नाराशुर्सीभ्यः स्वाहा रैभीभ्यः स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥ (३४)

सुं वर्षते रैभीभ्यः स्वाहा द्वे चं॥———[११]

दुत्वते स्वाहांऽदुन्तकांय स्वाहां प्राणिने स्वाहांऽप्राणाय स्वाहा मुखंवते स्वाहांऽमुखाय स्वाहा नासिंकवते स्वाहांऽनासिकाय स्वाहांऽक्षण्वते स्वाहांऽनिक्षिकांय स्वाहां कृणिने स्वाहांऽकृणिकांय स्वाहां शीर्षण्वते स्वाहांऽशीर्षकांय स्वाहां पृद्धते स्वाहांऽपादकांय स्वाहां प्राण्ते स्वाहाऽपांणते स्वाहा वदंते स्वाहाऽवंदते स्वाहा पश्यंते स्वाहाऽपंश्यते स्वाहां शृण्वते स्वाहाऽशृण्वते स्वाहां मन्स्विने स्वाहां (३५)

अमृनसे स्वाहां रेतस्विने स्वाहांऽरेतस्कांय स्वाहां प्रजाभ्यः स्वाहां प्रजननाय स्वाहा लोमंवते स्वाहांऽलोमकांय स्वाहां त्वचे स्वाहाऽत्वकांय स्वाहा चर्मण्वते स्वाहांऽचम्कांय स्वाहां लचे स्वाहांऽत्वकांय स्वाहां चर्मण्वते स्वाहांऽचमकांय स्वाहां सार्थसन्वते स्वाहांऽमार्थसकांय स्वाहां स्वावंभ्यः स्वाहांऽस्वावकांय स्वाहांऽस्थन्वते स्वाहांऽनस्थिकांय स्वाहां मञ्चन्वते स्वाहांऽमुञ्जकांय स्वाहाऽङ्गिने स्वाहांऽनङ्गाय स्वाहाऽऽत्मने स्वाहाऽनांत्मने स्वाहा सर्वस्मे स्वाहां॥ (३६)

मुनुस्विने स्वाहाऽनौत्मने स्वाहा द्वे चं॥————[१२]

कस्त्वां युनिक्त् स त्वां युनक्तु विष्णुंस्त्वा युनक्तस्य युज्ञस्यर्छ्ये मह्यू सन्नंत्या अमुष्मे कामायायुंषे त्वा प्राणायं त्वाऽपानायं त्वा व्यानायं त्वा व्युष्टी त्वा रय्ये त्वा राधंसे त्वा घोषांय त्वा पोषांय त्वाराद्धोषायं त्वा प्रच्युंत्यै त्वा॥ (३७)

कस्त्वाऽष्टात्रि रेशत्॥-----[१३]

अग्नयें गायत्रायं त्रिवृते राथंतराय वास्नतायाष्टाकंपाल इन्द्रांय त्रैष्ट्रंभाय पञ्चद्शाय बार्ह्तताय ग्रैष्मायैकांदशकपालो विश्वेंभ्यो देवेभ्यो जागंतेभ्यः सप्तदृशेभ्यो वैरूपेभ्यो वार्षिकेभ्यो द्वादेशकपालो मित्रावर्रुणाभ्यामानुष्टुभाभ्यामेकविष्ट्रशाभ्यां वैराजाभ्यार्थ शार्दाभ्यां पयस्यां वृह्स्पतंये पाङ्कांय त्रिण्वायं शाक्तराय हैमंन्तिकाय चुरुः संवित्र आंतिच्छन्द्सायं त्रयस्त्रिष्ट्रशायं रैवतायं शेशिराय द्वादंशकपालोऽदित्ये विष्णुंपत्न्ये चुरुर्ग्नयं वेश्वान्राय द्वादंशकपालोऽन्नंमत्ये चुरुः काय एकंकपालः॥ (३८)

अुग्नयेऽदित्या अनुमत्ये सप्तचंत्वारि शत्॥ [१४]

यो वा अग्नावृग्निः प्रिंहियते यश्च सोमो राजा तयोरिष आंतिथ्यं यदंग्नीषोमीयोऽधैष रुद्रो यश्चीयते यथ्मश्चितेऽग्नावेतानि ह्वीरषि न निर्वपेदेष एव रुद्रोऽशाँन्त उपोत्थायं प्रजां पृशून् यजंमानस्याभि मन्येत यथ्मश्चितेऽग्नावेतानि हुवीरषि निर्वपंति भाग्धेयेनैवैनर्रं शमयति नास्यं रुद्रोऽशाँन्तः (३९)

उपोत्थायं प्रजां पृश्नून्भि मंन्यते दशं ह्वी १ षि भवन्ति नव वै पुरुषे प्राणा नाभिर्दश्मी प्राणानेव यर्जमाने दधात्यथो दशांक्षरा विराडन्नं विराज्येवान्नाचे प्रति तिष्ठत्यृतुभिर्वा एष छन्दोभिः स्तोमैंः पृष्ठैश्चेत्व्यं इत्यांहुर्यदेतानिं ह्वी १ षि निर्वपंत्यृतुभिरेवेनं छन्दोभिः स्तोमैंः पृष्ठैश्चिन्ते दिशंः सुषुवाणेनं (४०)

अभिजित्या इत्यांहुर्यदेतानिं ह्वी १ पिं निर्वपंति दिशाम्भिजिंत्या एतया वा इन्द्रं देवा अयाजयन्तस्मादिन्द्रस्व एतया मनुम्मनुष्यांस्तस्मांन्मनुस्वो यथेन्द्रों देवानां यथा मनुर्मनुष्यांणामेवम्भविति य एवं विद्वानेतयेष्ट्या यजेते दिग्वतीः पुरोनुवाक्यां भवन्ति सर्वांसां दिशामभिजित्ये॥ (४१)

अशाँन्तः सुषुवाणेनैकंचत्वारि १ शच॥-----[१५

यः प्राण्तो निमिष्तो महित्वैक इद्राजा जगतो बुभूवं। य ईशें अस्य द्विपद्श्वतुंष्पदः कस्मैं देवायं हिवषां विधेम। उपयामगृंहीतोऽसि प्रजापंतये त्वा जुष्टं गृह्णामि तस्यं ते द्यौर्महिमा नक्षंत्राणि रूपमांदित्यस्ते तेजस्तस्मैं त्वा महिम्ने प्रजापंतये स्वाहाँ॥ (४२)

यः प्राणितो द्यौरादित्यौंऽष्टात्रिर्श्शत्॥———[१६]

य आंत्मुदा बंलुदा यस्य विश्वं उपासंते प्रशिष्ं यस्यं देवाः। यस्यं छायामृतुं यस्यं मृत्युः कस्में देवायं हिवषां विधेम। उपयामगृहीतोऽसि प्रजापंतये त्वा जुष्टं गृह्णामि तस्यं ते पृथिवी मंहिमौषंधयो वनस्पतंयो रूपमृग्निस्ते तेजस्तस्मैं त्वा महिम्ने प्रजापंतये स्वाहाँ॥ (४३)

य औत्मदाः पृंथिव्यंग्निरेकान्नचंत्वारिर्शत्॥-----[१७]

आ ब्रह्मंन्ब्राह्मणो ब्रह्मवर्चसी जांयतामाऽस्मित्राष्ट्रे रांजुन्यं इष्ट्यः शूरों महार्थो

जांयतान्दोग्ध्रीं धेनुर्वोढांऽनुङ्गानाशुः सिष्ताः पुरंधिर्योषां जिष्णू रंथेष्ठाः सुभेयो युवाऽस्य यजमानस्य वीरो जांयतान्निकामेनिकामे नः पुर्जन्यो वर्षतु फुलिन्यो न ओषंधयः पच्यन्तां योगक्षेमो नंः कल्पताम्॥ (४४)

आ ब्रह्मन्नेकंचत्वारि श्शत्॥ ____

[86]

आक्रान् वाजी पृथिवीमृग्निं युजंमकृत वाज्यर्वाक्रान् वाज्यंन्तरिक्षं वायुं युजंमकृत वाज्यर्वा द्यां वाज्याऽक्रः स्त् सूर्यं युजंमकृत वाज्यर्वाग्निस्ते वाजिन् युङ्गनु त्वा रंभे स्वस्ति मा सम्पारय वायुस्ते वाजिन् युङ्गनु त्वा रंभे स्वस्ति मा सम् (४५)

पार्यादित्यस्ते वाजिन् युङ्कनु त्वा रंभे स्वस्ति मा सम्पारय प्राण्धृगंसि प्राणं में हर्ह व्यान्धृगंसि व्यानं में हर्हापान्धृगंस्यपानं में हर्ह चक्षुंरिस चक्षुर्मिये धेहि श्रोत्रंमिस श्रोत्रम्मिये धेह्यायुर्स्यायुर्मिये धेहि॥ (४६)

वायुस्ते वाजिन् युङ्कनु त्वा रंभे स्वस्ति मा सन्निर्चत्वारि शचा -----[१९]

जिज्ञ बीजं वर्ष्टां प्रजन्यः पक्तां सुस्य स्पिप्पुला ओषंधयः स्वधिचर्णेय स् सूपसद्नोऽग्निः स्वध्यक्षम्न्तरिक्ष सुपावः पर्वमानः सूपस्थाना द्यौः शिवम्सौ तपंन् यथापूर्वमहोरात्रे पश्चदिशिनौऽर्धमासाम्बिर्शिनो मासौः क्रुप्ता ऋतवंः शान्तः संवथ्सरः॥ (४७)

आग्नेयोंऽष्टाकंपालः सौम्यश्चरुः सांवित्रोंऽष्टाकंपालः पौष्णश्चरू ग्रैद्रश्चरुप्रयें वैश्वान्राय् द्वादंशकपालो मृगाख्रे यदि नागच्छेंद्ग्नयेऽ५ंहोमुचेऽष्टाकंपालः सौर्यम्पयों वायव्यं आज्यंभागः॥ (४८)

आुम्रेयश्चतुंर्वि १ शतिः॥_____[२१]

अग्नयेऽ रहोमुचेऽष्टाकंपाल इन्द्रांया रहोमुच एकांदशकपालो मित्रावर्रुणाभ्यामागोमुग्-भ्यां पयस्यां वायोसावित्र आंगोमुग्भ्यां चरुरिश्वभ्यांमागोमुग्भ्यां धाना मुरुद्धां एनोमुग्भ्याः सप्तकंपालो विश्वभ्यो देवेभ्यं एनोमुग्भ्यो द्वादंशकपालोऽनुंमत्यै चरुर्ग्नये वैश्वान्राय् द्वादंशकपालो द्यावांपृथिवीभ्यांम रहोमुग्भ्यां द्विकपालः॥ (४९)

अुग्नयेऽ ५ होमुचे त्रि ५ शत्॥ 🗕 💮 💮 🥌 💮 🧓

[२२]

अग्नये समंनमत्पृथिव्यै समंनम्द्यथाग्निः पृथिव्या समनमदेवम्मह्यंम्भुद्राः सन्नंतयः सं नंमन्तु वायवे समंनमदन्तिरक्षाय समंनम्द्यथां वायुर्न्तिरक्षेण सूर्याय समंनमद्दिवे समंनम्द्रथां स्यां दिवा चन्द्रमंसे समंनम्द्रक्षेत्रेभ्यः समंनम्द्रथां चन्द्रमा नक्षंत्रैर्वरुणाय समंनमद्रद्यः समंनम्द्रथां (५०)

वर्रणोऽद्भिः साम्ने समनमद्द्ये समनम्द्रथा साम्चा ब्रह्मणे समनमत्क्षृत्राय समनम्द्रथा ब्रह्मं क्षेत्रण राज्ञे समनमद्विशे समनम्द्रथा राजां विशा रथाय समनम्दर्शेन्यः समनम्द्रथा रथोऽश्वैः प्रजापंतये समनमद्भेत्रः समनमद्भेत्रः समनमद्भेत्रः समनमद्भेत्रः समनमद्भेत्रः समनमद्भेत्रः समनमद्भेत्रः सम्नेतयः सं नेमन्तु॥ (५१)

अद्भाः समेनम्द्यथा मह्यं चृत्वारि च॥-----[२३]

ये ते पन्थांनः सवितः पूर्व्यासोंऽरेणवो वितंता अन्तरिक्षे। तेभिनी अद्य पृथिभिः सुगेभी रक्षां च नो अधिं च देव ब्रूहि। नमोऽग्नये पृथिविक्षिते लोकस्पृते लोकमस्मै यर्जमानाय देहि नमों वायवेंऽन्तरिक्षक्षितें लोकस्पृतें लोकम्स्मै यर्जमानाय देहि नमः सूर्याय दिविक्षितें लोकस्पृतें लोकम्स्मै यर्जमानाय देहि॥ (५२)

ये ते चतुंश्चत्वारिश्शत्॥------[२४]

यो वा अश्वंस्य मेध्यंस्य शिरो वेदं शीर्षण्वान्मेध्यों भवत्युषा वा अश्वंस्य मेध्यंस्य शिरः सूर्यश्चक्षुर्वातः प्राणश्चन्द्रमाः श्रोत्रन्दिशः पादां अवान्तरिद्शाः पर्शवोऽहोरात्रे निमेषौं- ऽर्धमासाः पर्वाणि मासाः सन्धानान्यृतवोऽङ्गांनि संवथ्सर आत्मा रश्मयः केशा नक्षंत्राणि रूपन्तारंका अस्थानि नभों मार्सान्योषंधयो लोमांनि वनस्पतंयो वालां अग्निर्मुखं वैश्वान्रो व्यात्तम् (५३)

समुद्र उदरंमन्तरिक्षम्पायुर्चावांपृथिवी आण्डौ ग्रावा शेपः सोमो रेतो यर्ज्ञं अभ्यते ति द्वांतते यिद्वं धूनुते तथ्स्तंनयित यन्मेहित तद्वं रपित वागेवास्य वागह्वी अश्वंस्य जायंमानस्य मिह्मा पुरस्तौज्ञायते रात्रिरेनम्मिह्मा पृश्चादनं जायत एतौ वै मेहिमानावश्वं मितः सम्बंभूवतुर्हयो देवानंबहुदर्वासुंरान् वाजी गंन्ध्वीनश्वो मनुष्यौन्थ्समुद्रो वा अश्वंस्य योनिः समुद्रो बन्धुंः॥ (५४)

व्यात्तंमवहृद्कादंश च॥——[२५]

[गार्वः समान्यः सर्वनमष्टाभिर्वा एते देवकृतश्चाभिजित्या इत्यांहुर्वरुणोऽद्भिः साम्रे चर्तुःपश्चाशत्॥54॥ गावो योनिः समुद्रो बन्धुः॥]

This PDF was downloaded from http://stotrasamhita.github.io.

 ${\sf GitHub: http://stotrasamhita.github.io \mid http://github.com/stotrasamhita}$

Credits: http://stotrasamhita.github.io/about/